

แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและความพึงพอใจ
ในสถาบันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

สารนิพนธ์
ของ
นายวิรัตน์ บางเจริญทรัพย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
ตุลาคม 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

378.001
16915
8-3

แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและความพึงพอใจ
ในสถาบันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

18 ส.ค. 2548

บทคัดย่อ
ของ
นายวิรัตน์ บางเจริญทรัพย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
ตุลาคม 2547

h 257615

วิรัตน์ บางเจริญทรัพย์. (2547). แรงจูงใจในการเรียนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและความพึงพอใจในสถาบันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. สารนิพนธ์ บข.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์ : อาจารย์ ดร. พนิท กุลศิริ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเรียนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและความพึงพอใจในสถาบันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ชั้นปีที่ 1 จำนวน 287 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแตกต่างใช้การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การหาความแตกต่างน้อยสำคัญน้อยที่สุด และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 19-21 ปี มีภูมิลำเนาในกรุงเทพฯ อาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพส่วนตัว และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง 5,000 - 9,999 บาท

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักศึกษาที่มีอายุ ภูมิลำเนา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการความสัมพันธ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน
4. แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในสถาบันโดยรวมและรายด้านที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

**MOTIVATION TO ENROLL IN TOURISM PROGRAM AND SATISFACTION TOWARD THE
INSTITUTION OF STUDENTS AT RAJBHAT INSTITUTE SUANSUNANDHA**

AN ABSTRACT

BY

MR. VIRAT BANGCHARERNSUP

**Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Business Administration in Management
at Srinakharinwirot University**

October 2004

Virat Bangcharemsup. (2004). *Motivation to Enroll in Tourism Program and Satisfaction toward the Institution of Students at Rajbhat Institute Suansunandha*. Master's Project, M.B.A. (Management). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University.
Project Advisor : Dr. Panid Kulsiri.

The research objectives are to study motivation in learning in tourism program and satisfaction with the institution of students at Rajbhat Institute Suansunandha. The sample group used in this study is 287 tourism program students. Questionnaires are used to collect information. Statistical analyses used include percentage, means, standard deviations, t-test, one-way Analysis of Variance, Least Significant Difference (LSD) and Pearson Product Moment Correlation Coefficient.

The result shows that the majority of students are female, aged 19-21 years. The birthplace is in Bangkok. Parents' occupation are private business owners with monthly income of 5,000 - 9,999 baht.

The results of the study can be revealed as follows :

1. Students from different groups of gender have different motivation to enroll in tourism program significantly at the statistical level of 0.05
2. Students from different groups of age, birthplace, parent's monthly income have indifferent motivation to enroll in tourism program.
3. Students from different groups of parents' occupation have different motivation to enroll in tourism program significantly at the statistical level of 0.05
4. Motivation to enroll in tourism program has relationship with satisfaction toward the Institution significantly at the statistical level of 0.01 in the overall and in each aspect.

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการสอบได้พิจารณา
สารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(อาจารย์ ดร.พนิท กุลศิริ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

คณะกรรมการสอบ

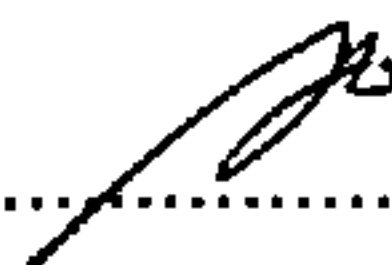
(อาจารย์ ดร.พนิท กุลศิริ)

ประธาน

(อาจารย์ ปัญญา มีถาวรกุล)

กรรมการ

(อาจารย์ สุวรรณี ตรีวัฒนวงศ์)

กรรมการ

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)

วันที่ ๖ เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2547

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจาก อาจารย์ ดร. พนิศ กุลศิริ อาจารย์ที่ปรึกษา
สารนิพนธ์ อาจารย์ ปัญญา มีถาวรกุล และ อาจารย์ สุวรรณิ ศรีวัฒนาวงศ์ อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ ที่ได้กรุณาให้
คำแนะนำ ปรับปรุง แก้ไขมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
อาจารย์ เรวดี อินทรกำเนต อาจารย์ กรรณิการ์ อนันตมกุล ตลอดจนนักศึกษาทุกท่านที่ได้กรุณาตอบแบบ
สอบถามเพื่อการวิจัย

ที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกนึกถึงพระคุณท่านบิดามารดา ครูบาอาจารย์ และผู้มีอุปการคุณทุกท่าน
ตลอดจนเพื่อนๆ ทุกคนที่ได้ศึกษาร่วมกันในสถาบันนี้ด้วยดีเสมอมา

วิรัต บางเจริญทรัพย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.....	7
แรงจูงใจ.....	11
ความพึงพอใจ.....	19
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	22
ประชากรเป้าหมาย.....	22
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	22
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	23
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	24
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	24
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	52
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	52
อภิปรายผล.....	57
ข้อเสนอแนะ.....	62
บรรณานุกรม.....	63
ภาคผนวก.....	67
ภาคผนวก ก สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.....	68
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย.....	73
ภาคผนวก ค หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ.....	76
ภาคผนวก ง แบบสอบถาม.....	78
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	85

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนและคำร้อยละข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม.....	30
2	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวรายด้าน และโดยรวม.....	32
3	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการดำรงชีพ.....	33
4	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการความสัมพันธ์.....	34
5	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการเติบโต.....	35
6	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในสถาบันในแต่ละด้าน และโดยรวม.....	36
7	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในสถาบันด้าน คณาจารย์.....	37
8	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในสถาบันด้าน สถานที่.....	38
9	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในสถาบันด้าน ชื่อเสียง.....	38
10	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจในสถาบันด้าน หลักสูตร.....	39
11	แสดงการทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวม และรายด้าน จำแนกตามเพศ.....	41
12	แสดงการทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวม และรายด้าน จำแนกตามอายุ.....	42
13	แสดงการทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวม และรายด้าน จำแนกตามภูมิลำเนา.....	43
14	แสดงการทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวม และรายด้าน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง..	44

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
15 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ด้านความสัมพันธ์ เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอาชีพ.....	45
16 แสดงการทดสอบความแตกต่างแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวโดยรวม และรายด้านจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของ ผู้ประกอบการ.....	47
17 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในสถาบันโดยรวม และรายด้านจำแนกตามแรงจูงใจด้านความต้องการดำรงชีพของ นักศึกษา.....	48
18 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในสถาบันโดยรวม และรายด้านจำแนกตามแรงจูงใจด้านความต้องการความสัมพันธ์ของ นักศึกษา.....	49
19 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในสถาบันโดยรวม และรายด้านจำแนกตามแรงจูงใจด้านความต้องการเติบโตของนักศึกษา.....	50
20 ตารางสรุปสมมติฐาน.....	51

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงลำดับความต้องการของมาสโลว์.....	13
2 แสดงการเสริมแรงตามความคิดของ Skinner.....	13
3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับความพึงพอใจ.....	21

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

โลกทุกวันนี้เป็นโลกไร้พรมแดน กระแสโลกาภิวัตน์ส่งผลกระทบ และสร้างความเปลี่ยนแปลงมากมาย ไม่ว่าจะเป็นด้าน การศึกษา เทคโนโลยี สังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม หรืออื่นๆ มนุษย์จำเป็นต้องเรียนรู้ตลอดเวลาเพื่อปรับตัวให้เท่าทันกระแสแห่งความผันแปร

การศึกษานับว่าเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งในการพัฒนามนุษย์ให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง สร้างเสริมบูรณาการ สติปัญญาความรู้ความสามารถ พัฒนาค้นให้มีคุณภาพ คิดเป็นทำเป็นมีวิธีคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล มีคุณธรรม มีจริยธรรม มีระเบียบวินัย ใฝ่รู้ และที่สำคัญคือความเป็นคนดี มีคุณภาพ โดยภาพรวมนั่นเอง

สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จัดการศึกษาเพื่อปวงชนโดยมุ่งผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพเป็นเลิศ เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมและประเทศชาติโดยรวม โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ถือเป็นแขนงวิชาที่มีความสำคัญและสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกปัจจุบัน

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยมีการขยายตัวและเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เป็นเครื่องมือสำคัญในการนำรายได้เข้าสู่ประเทศ รัฐบาลหลายยุคหลายสมัย รวมทั้งรัฐบาลปัจจุบัน ภายใต้การนำของ พลเอกท่านนายกรัฐมนตรี พตท.ทักษิณ ชินวัตร ได้ให้ความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอยู่ในระดับต้นๆ เลยทีเดียว

โดยเหตุที่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยมีความเจริญรุ่งเรืองมาโดยตลอด บุคลากร ผู้ประกอบการ รวมทั้งความรู้ ความสามารถต่างๆ จำเป็นต้องได้รับการศึกษาส่งเสริม สนับสนุน ให้สอดคล้องกันเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและสามารถแข่งขันในโลกยุคโลกาภิวัตน์ทั้งตลาดภายในและภายนอกประเทศ

สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ได้ผลิตบัณฑิตทางอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการและความเปลี่ยนแปลงไปของสังคมโลก จัดให้มีการเรียนการสอนทั้งภาคปกติและภาคสมทบ เป็นที่น่าสังเกตว่า โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้รับความนิยมจากนักศึกษาและผู้สนใจสมัครเข้าศึกษาเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นดัชนีชี้วัดแนวโน้มความสำคัญและบทบาทที่โดดเด่นในอนาคต

ผู้วิจัย ในฐานะอาจารย์พิเศษ โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา มีความสนใจที่จะศึกษา วิจัย แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และความพึงพอใจในสถาบันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ดังได้กล่าวแล้ว เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุง พัฒนาการการศึกษาให้เหมาะสม รวมทั้งสร้างเสริมบัณฑิตที่ดี มีคุณภาพเพื่อประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ ทั้งนี้ สถาบันการศึกษาแต่ละแห่งถือได้ว่าเป็นองค์กรหนึ่ง แต่องค์กรประเภทนี้แตกต่างจากองค์กรประเภทอื่น โดยที่นักศึกษาซึ่ง

เป็นลูกค้าขององค์กรมีสถานะหนึ่งเป็นบุคลากรในองค์กรด้วย โดยจะเห็นได้ว่า เมื่อนักศึกษาประพฤติตนดีหรือเสื่อมเสียก็จะมีผลกระทบโดยตรงต่อการประกอบกิจการของสถาบันการศึกษา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการใช้แนวคิดทฤษฎีด้านการจัดการ เพื่อศึกษาแรงจูงใจและความพึงพอใจของนักศึกษาซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการจัดการของสถาบันการศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะของนักศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ ภูมิสำเนา อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง
2. เพื่อศึกษาระดับของแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ใน 3 ด้านคือ ด้านความต้องการดำรงชีพ ด้านความต้องการความสัมพันธ์ และด้านความต้องการเติบโต
3. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจในสถาบัน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวกับความพึงพอใจในสถาบัน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

ความสำคัญของการวิจัย

1. ใช้เป็นข้อมูลในการให้คำแนะนำ ปรีกษาแก่นักศึกษาในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
2. ใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตรโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
3. ใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
4. ใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาบุคลากร
5. ใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางการรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายของการศึกษาค้นคว้าได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมวิชาท่องเที่ยว สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ทั้งภาคปกติและภาคสมทบ จำนวน 287 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ลักษณะของนักศึกษา จำแนกตาม

2.1.1 เพศ

2.1.1.1 เพศชาย

2.1.1.2 เพศหญิง

2.1.2 อายุ

2.1.2.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 18 ปี

2.1.2.2 19 – 21 ปี

2.1.2.3 22 - 24 ปี

2.1.2.4 มากกว่า 24 ปี

2.1.3 ภูมิสำเนาเดิม

2.1.4 อาชีพผู้ปกครอง

2.1.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ใน 3 ด้าน คือ

2.2.1.1 ด้านความต้องการดำรงชีพ

2.2.1.2 ด้านความต้องการความสัมพันธ์

2.2.1.3 ด้านความต้องการเติบโต

2.2.2 ความพึงพอใจในสถาบัน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ใน 4 ด้าน คือ

2.2.2.1 ด้านคณาจารย์

2.2.2.2 ด้านสถานที่

2.2.2.3 ด้านชื่อเสียง

2.2.2.4 ด้านหลักสูตร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงจูงใจในการเรียน หมายถึงสิ่งที่เป็นเหตุจูงใจหรือโน้มน้าวให้นักศึกษาเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้ คือ

1.1 ด้านความต้องการดำรงชีพ หมายถึง ความต้องการในความเป็นอยู่ ความคงอยู่ บนพื้นฐานปัจจัย 4 คือ อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค โดยวัดจาก

ความก้าวหน้ามั่นคง การมีอาชีพรองรับ รายได้พิเศษ อาชีพอิสระ การหางานได้ง่าย สร้างเสริม การดำรงชีพ และสร้างฐานะความเป็นอยู่ที่ดี

1.2 ด้านความต้องการความสัมพันธ์ หมายถึง ความต้องการมีสัมพันธภาพ ระหว่างบุคคลทางสังคม โดยวัดจากความต้องการ การเป็นที่ยอมรับ การได้มีโอกาสพบปะ เจรจากับบุคคลต่างๆ ในสังคม การปรับตัวเข้ากับสังคม มีบทบาทช่วยเหลือชุมชนและเป็นการ พัฒนาตนเองอยู่เสมอ

1.3 ด้านความต้องการเติบโต หมายถึง ความต้องการในความก้าวหน้า ความ เจริญรุ่งเรืองหรือความสำเร็จในชีวิต โดยวัดจากฐานะความเป็นอยู่ บทบาทและหน้าที่ที่มีเกียรติ มีโอกาสในการศึกษาต่อ มีการพัฒนาความรู้ สามารถช่วยเหลือชุมชน มีการพัฒนาตนเอง เพิ่ม พูนความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ ทำให้หางานง่าย รวมทั้งสร้างความเจริญเติบโตให้แก่ตนเอง และประเทศชาติโดยรวม

2. นักศึกษา หมายถึง ผู้เรียนในระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ในภาคปกติและภาคสมทบ ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้น ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547

3. โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หมายถึง กลุ่มวิชาที่อยู่ในหลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

4. ความพึงพอใจในสถาบัน หมายถึง ความรู้สึกที่ดี ความพอใจ หรือความ ประทับใจที่มีต่อสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้คือ

4.1 คณาจารย์ หมายถึง ครู อาจารย์ หรือผู้สอนนักศึกษา ในสถาบันราชภัฏ สวนสุนันทา ความพึงพอใจด้านคณาจารย์วัดจาก คุณวุฒิ ความรู้ความสามารถ การเอาใจใส่ดูแล ความเป็นกันเองกับนักศึกษา การพัฒนาการสอน การประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี การให้ คำอธิบาย คำแนะนำ คำปรึกษา การเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอน การกระตุ้นให้นักศึกษาคิด เป็นทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ตลอดจนการให้ความรัก ความเมตตา และความปรารถนาดีต่อ นักศึกษา

4.2 สถานที่ หมายถึงทำเลที่ตั้งของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา โดยวัดจาก ความสะดวกสบายในการเดินทางมาเรียน พื้นที่ บรรยากาศในห้องเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอน รวมทั้งสภาวะแวดล้อมของสถาบัน

4.3 ชื่อเสียง หมายถึง ความมีชื่อ ความโด่งดัง หรือความเด่นของสถาบัน ราชภัฏสวนสุนันทา โดยวัดจากชื่อเสียงที่เป็นที่รู้จักกันทั่วไป การเป็นสถานศึกษาของรัฐ การ ยอมรับผู้สำเร็จการศึกษาของสถาบัน การมีเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางด้านการศึกษาที่ทันสมัย และการมีมาตรฐานในการเรียนการสอน

4.4 หลักสูตร หมายถึง โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ของสถาบัน ราชภัฏสวนสุนันทา โดยวัดจากความพึงพอใจที่เปิดสอนหลักสูตรตามความต้องการของนัก ศึกษา มีความทันสมัยสอดคล้องกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ มีวิชาเลือกภาษาต่างประเทศเพิ่มอีก

หนึ่งวิชา มีการอบรมมัคคุเทศน์และการออกฝึกภาคสนาม มีการฝึกงานภาคปฏิบัติ หลักสูตรส่งเสริมความรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รวมทั้งหลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนภูมิใจในอาชีพ

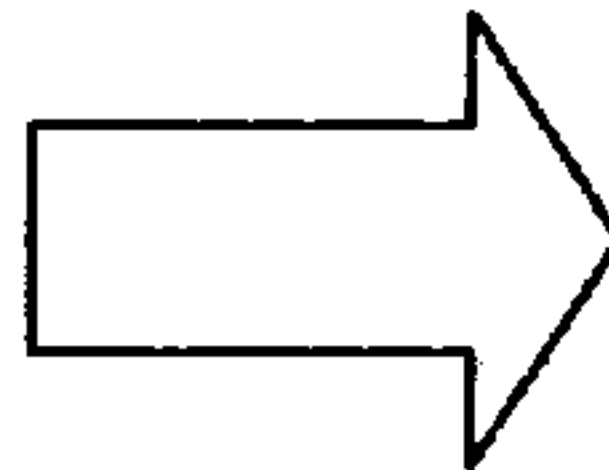
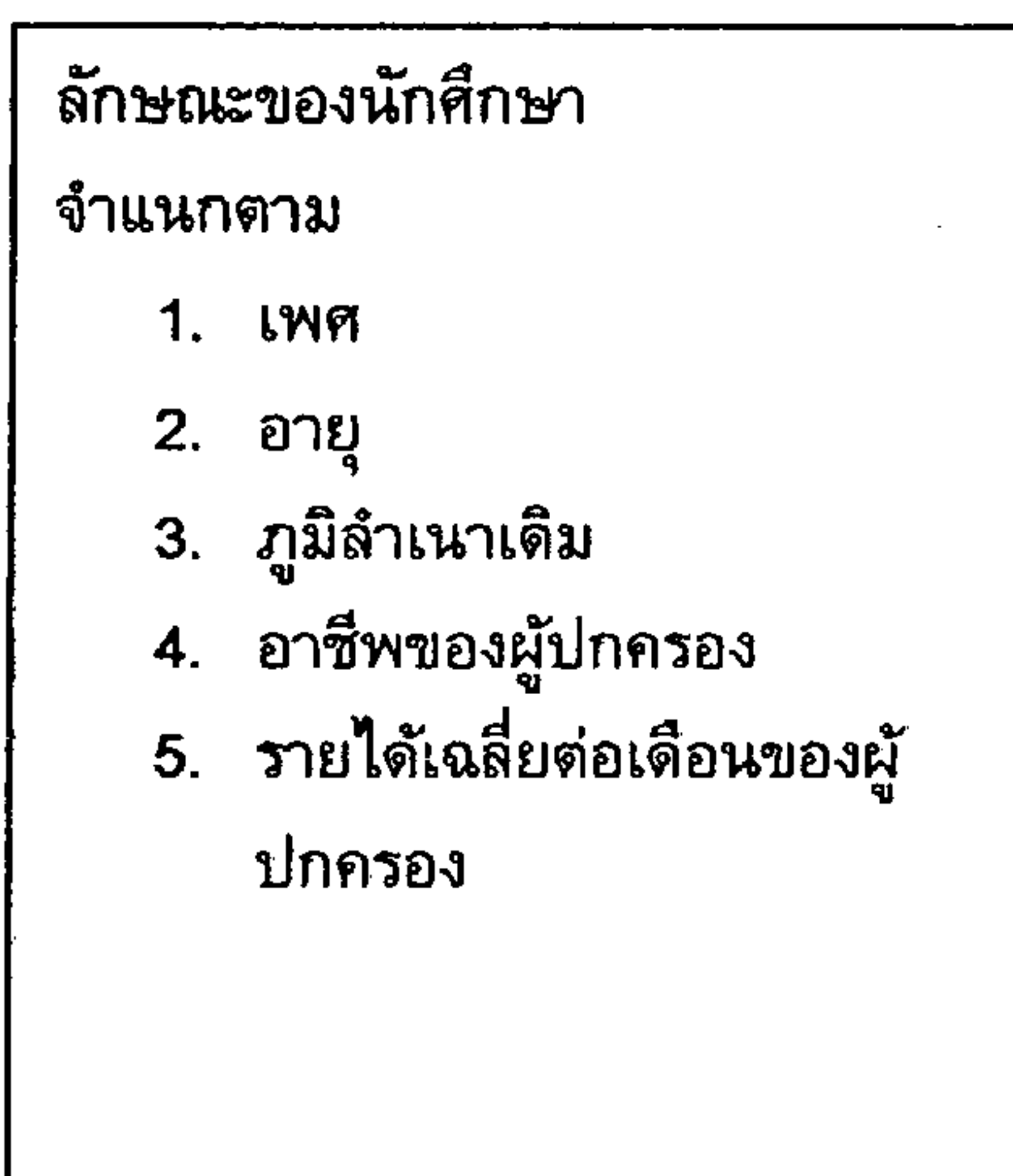
5. ภูมิลำเนาเดิม หมายถึง ถิ่นที่เกิดของนักศึกษา

6. อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง อาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครองของนักศึกษา

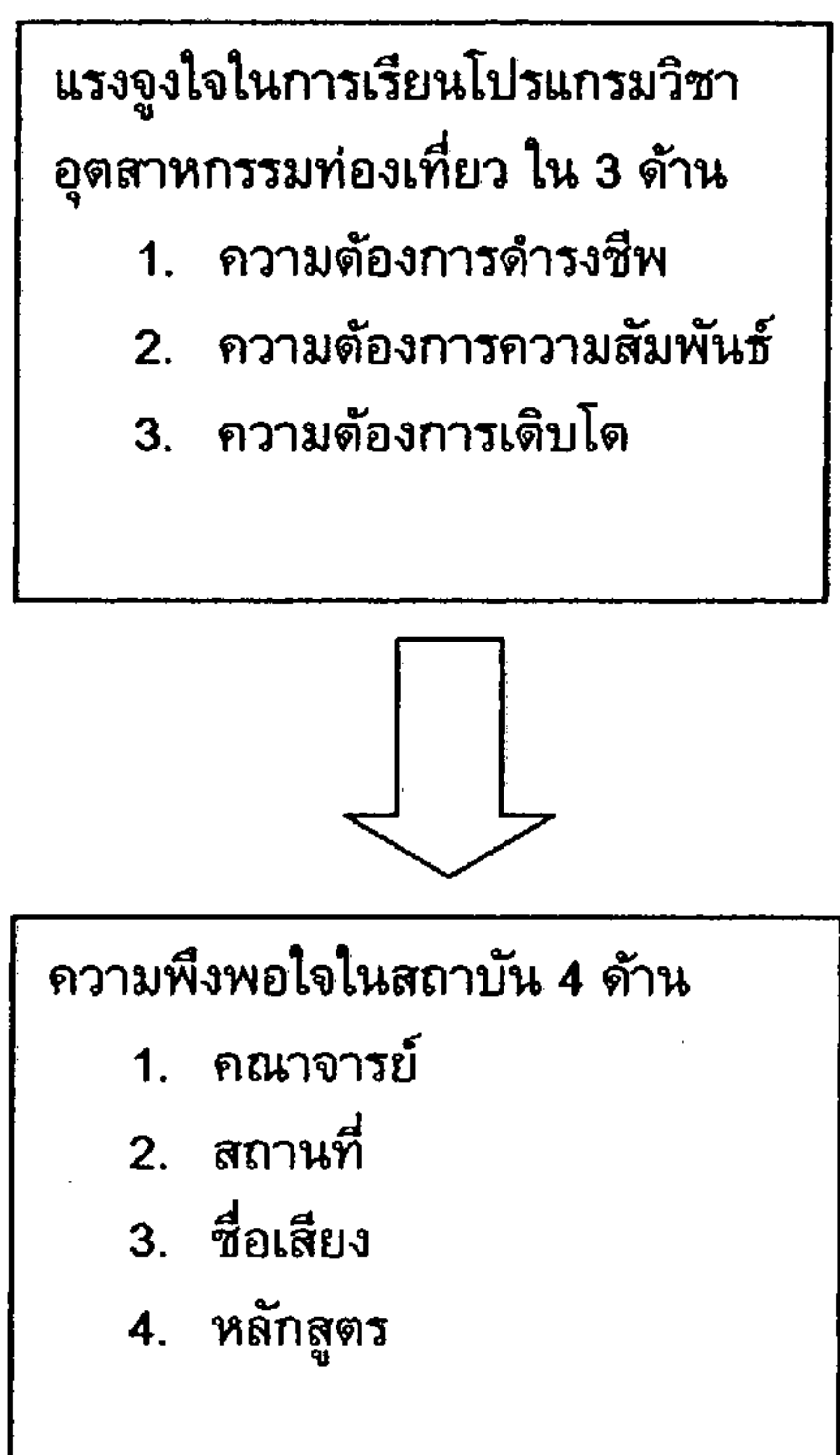
7. ฐานะรายได้ของผู้ปกครอง หมายถึง สถานะเงินได้ของบิดามารดา หรือผู้ปกครองของนักศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สมมติฐานการวิจัย

1. ลักษณะของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์ ต่อแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชา
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว
2. แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของนักศึกษาที่มีความ
สัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในสถาบัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ข้อมูล และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้

1. สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

- 1.1 ประวัติและกิจการ
- 1.2 ปรัชญาสถาบัน
- 1.3 การจัดการศึกษา
- 1.4 โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2. แรงจูงใจ

- 2.1 ความหมายของแรงจูงใจ
- 2.2 ทฤษฎีแรงจูงใจ
- 2.3 แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ
- 2.4 ลักษณะของแรงจูงใจ

3. ความพึงพอใจ

- 3.1 ความหมายของความพึงพอใจ
- 3.2 แนวความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
- 3.3 ทฤษฎีความพึงพอใจ
- 3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับแรงจูงใจ

1. สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ตั้งอยู่เลขที่ 1 ถนนอุททองนอก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10300 โทรศัพท์ 0-2243-2240-7 , 0-2668-9868-76

พื้นที่เดิมเป็นส่วนหนึ่งของพระราชวังดุสิตเขตพระราชฐานใน พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดสร้างเป็นสวนป่าสำหรับเสด็จประพาสเพื่อสำราญพระอิริยาบถและเป็นที่พักผ่อนในวันหน้าสำหรับเจ้าจอมของพระองค์ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามว่า “สวนสุนันทา”

ประวัติการจัดการศึกษา

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว สวนสุนันทาได้เป็นที่ประทับของ พระมเหสี พระราชธิดา และเจ้าจอมมารดาในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวจำนวน 32 ตำแหน่ง รวมทั้งอาคารที่พักของบรรดาข้าราชบริพาร โดยมีสมเด็จพระวิมาดาเธอ กรมพระสุทธาสินีนาฏปิยมหาราชปวีร์ดา ประทับ ณ อาคารสายสุทธาณพดล ตั้งแต่ พ.ศ. 2467 ปัจจุบัน

มีตำหนักที่ได้รับการปรับปรุงให้มีสภาพที่ใช้การได้ และมีสภาพใกล้เคียงกับของเดิมมากที่สุดอยู่ 6 ตำหนัก

เนื่องจากมีผู้นำบุตร และหลานของตนมาถวายตัวต่อสมเด็จพระวิมาดาเธอ กรมพระสุทธาสินีนาฏปิยมหาราช ปิ๋วรดาเป็นจำนวนมาก สมเด็จพระวิมาดาเธอฯ จึงทรงให้สร้างโรงเรียน นิภาคาร สอนตามหลักสูตรการศึกษาสมัยนั้นรวมทั้งอบรมมารยาทและการฝีมือด้วย ดำเนินกิจการไปโดยปริยาย

พ.ศ. 2480 ในรัชการพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ดำริที่จะให้เป็นที่พักของนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่คณะรัฐมนตรีลงมติให้ใช้สถานที่นี้ให้เป็นประโยชน์ทางการศึกษาของรัฐ กระทรวงธรรมการ จึงได้จัดตั้งให้เป็นสถานศึกษาสำหรับกุลสตรี ชื่อ โรงเรียนสวนสุนันทาวิทยาลัย เมื่อ 17 พฤษภาคม 2480 ตั้งแต่วันนี้จนถึงปัจจุบัน สวนสุนันทาพัฒนาทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องมีสาระสำคัญสรุปได้ โดยลำดับดังนี้

พ.ศ. 2480 เริ่มจัดการศึกษา 2 แผนกคือ แผนกสามัญ และแผนกวิสามัญ แผนกสามัญ เปิดสอนตั้งแต่ประถมปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมปีที่ 6 สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 7-8 นั้นรับโอนจากโรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ โรงเรียนเบญจมราชาลัย โรงเรียนสตรีวิทยา และโรงเรียนโชติเวช แผนกเลขานุการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมปีที่ 1 เท่านั้นที่จัดเป็นสหศึกษา ส่วนแผนกวิสามัญรับโอนนักเรียนฝึกหัดครูประถมหญิงจากโรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ และรับนักเรียนที่จบชั้นมัธยมปีที่ 8 มาศึกษาหลักสูตรประโยคครูประถม (ป.ป.) 1 ปี มีทั้งประเภทนักเรียนนอกป่ารงคือ ผู้เรียนโดยทุนส่วนตัว และนักเรียนในป่ารงคือผู้สอบได้ทุนกระทรวงธรรมการ

พ.ศ. 2481 จัดสอนมัธยมชั้นปีที่ 8 และแบ่งการเรียนการสอนเป็น 3 แผนกคือ แผนกประถมศึกษา แผนกมัธยมศึกษา และแผนกฝึกหัดครู

พ.ศ. 2482 แผนกมัธยมศึกษาเหลือเพียงชั้นมัธยมปีที่ 1-6 ส่วนแผนกฝึกหัดครูเปิดสอนหลักสูตรประโยคครูประถม (ป.ป.) 1 ปี รับจากผู้สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมปีที่ 6 ให้มาเรียนแบบอยู่ประจำทั้งประเภทในป่ารงและนอกป่ารง

พ.ศ. 2483 แผนกประถมศึกษาเปิดสอนชั้นเตรียมประถม แต่ปีต่อมาก็ยุบไปเปิดสอนที่โรงเรียนละอออุทิศ

พ.ศ. 2486 ขยายการรับนักเรียนในป่ารงจากต่างจังหวัดทุกจังหวัด โดยจังหวัดเป็นผู้สอบคัดเลือกนักเรียนส่งเข้ามาเรียนอยู่ประจำ จังหวัดละ 2 คน

พ.ศ. 2490 รับเฉพาะนักเรียนในป่ารงมีทั้งจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

พ.ศ. 2491 รับโอนนักเรียนประถมจากโรงเรียนละอออุทิศมาไว้

พ.ศ. 2495 เปิดสอนหลักสูตรประโยคครูประถมแผนกการงานสันตติ์ เช่น งานประดิษฐ์ งานไม้ งานพิมพ์ งานไฟฟ้า งานเสื้อผ้า ฯลฯ

พ.ศ. 2496 เปิดสอนหลักสูตรประโยคครูมัธยม (ป.ม.) 2 ปี แผนกการงานสันตติ์ รับจาก
ผู้จบ ป.ป การงานสันตติ์

พ.ศ. 2498 เลิกหลักสูตร ป.ป. และ ป.ม. การงานสันตติ์และเปิดหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) 2 ปี รับจากผู้สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมปีที่ 6 เริ่มติด
คะแนนแบบหน่วยกิต แทนแบบร้อยละ

พ.ศ. 2500 เปิดสอนฝึกครูหลักสูตร ป.กศ.รอบบ่ายเพื่อแก้ไขปัญหานักเรียนที่สำเร็จชั้น
มัธยมปีที่ 6 แล้วไม่มีที่เรียน รับนักเรียนฝึกหัดครูชายเป็นครั้งแรกและเริ่มมีนักเรียนทั้งประเภท
อยู่ประจำและประเภทเดินเรียนเนื่องจากไม่มีหอนอนเพียงพอ

พ.ศ. 2501 เปิดสอนฝึกหัดครูหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง
(ป.กศ. ชั้นสูง) รับจากผู้สำเร็จการศึกษา ป.กศ. และกระทรวงศึกษาธิการอนุมัติให้ยกฐานะโรงเรียน
สวนสุนันทาวิทยาลัยครูสวนสุนันทาจัดการเรียนการสอนเป็ย 3 ฝ่ายคือ ฝ่ายอุดมศึกษา
ฝ่ายมัธยมศึกษา และฝ่ายประถมศึกษา

พ.ศ. 2510 เปิดสอนฝึกหัดครูหลักสูตร ป.ป. แบบเร่งรัดรับนักเรียนที่สำเร็จชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 5 หรือเทียบเท่ามาเรียน 1 ปี

พ.ศ. 2511 เปิดการสอนภาคนอกเวลา หลักสูตร ป.กศ. ชั้นสูง รับจากบุคคลอาชีพต่างๆ
และเปิดสอนภาคนอกเวลาหลักสูตร ป.กศ. ด้วยในปีต่อมา

พ.ศ. 2517 เปิดสอนระดับปริญญาตรี 2 ปี โดยใช้หลักสูตรของวิทยาลัยวิชาการศึกษา

พ.ศ. 2518 กระทรวงศึกษาธิการอนุมัติให้วิทยาลัยครูสวนสุนันทาเป็นสถาบันการศึกษา
ระดับอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู แบ่งสายงานการปฏิบัติราชการออกเป็น

- สำนักงานอธิการ
- คณะวิชา
- ภาควิชา

และยังคงมีโรงเรียนประถมศึกษา และมัธยมศึกษาเช่นเดิม

พ.ศ. 2519 สอนระดับปริญญาตรีหลักสูตร 2 ปี โดยใช้หลักสูตรของกรมการฝึกหัดครู

พ.ศ. 2520 งดรับนักศึกษาภาคนอกเวลา

พ.ศ. 2521 เปิดรับนักเรียนระดับปริญญาตรี 2 ปี ตามโครงการอบรมครูและบุคลากร
การศึกษาประจำการ

พ.ศ. 2523 เปิดสอนระดับปริญญาตรี 4 ปี โดยรับจากนักเรียนที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปี
ที่ 5 (ก่อน พ.ศ. 2523) หรือมัธยมปีที่ 6

พ.ศ. 2525 รับนักศึกษา ป.กศ. ชั้นสูง ภาคต่อเนื่องและภาคสมทบ (แทนภาคนอกเวลา
เดิม)

พ.ศ. 2526 เปิดสอนหลักสูตรเทคนิคอาชีพระดับ ป.กศ. ชั้นสูง 2 ปี รับจากผู้สำเร็จ
มัธยมปีที่ 6 หรือเทียบเท่า

พ.ศ. 2527 มีพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู ฉบับที่ 2 กำหนดให้วิทยาลัยครูเปิดสอนได้ 3 สาขา คือ สาขาวิชาการศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ ทั้งระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี 4 ปี และปริญญาตรีหลังอนุปริญญา วิทยาลัยครูสวนสุนันทายังเปิดสอนระดับ อนุปริญญาวิทยาศาสตร์ 8 วิชาเอก และอนุปริญญาศิลปศาสตร์ 4 วิชาเอก

พ.ศ. 2528 เลิกโครงการ อ.ค.ป. เปลี่ยนเป็นโครงการอบรมการศึกษาบุคลากรประจำ การ สอนทั้งระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษา และสาขาวิชาการอื่นๆใน กรุงเทพมหานคร เป็นสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์

พ.ศ. 2529 เปิดสอนระดับปริญญาตรี หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี และปริญญาตรีหลัง อนุปริญญา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และสาขาวิชาศิลปศาสตร์ เพิ่มเติมจากสาขาวิชาการศึกษาที่มีอยู่เดิม

พ.ศ. 2530 สภาการฝึกหัดครูได้พัฒนาหลักสูตรทุกระดับและทุกสาขาวิชา วิทยาลัยจึง เปิดสอนหลักสูตรใหม่นี้

พ.ศ. 2534 สภาการฝึกหัดครูอนุมัติโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และโปรแกรมวิชา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร วิทยาลัยจึงเปิดรับนักศึกษาในโปรแกรมหาดังกล่าว

พ.ศ. 2535 วิทยาลัยครูได้รับพระราชทานนามจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เป็น สถาบันราชภัฏ

พ.ศ. 2538 วิทยาลัยได้เปลี่ยนเป็นสถาบันราชภัฏ โดยได้ตราเป็นพระราชบัญญัติซึ่ง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงลงพระปรมาภิไธย ในวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2538

ในปัจจุบันสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา เปิดสอนภาคปกติและภาคสมทบในระดับ อนุปริญญาและปริญญาตรี 4 สาขาวิชา ได้แก่

1. สาขาวิชาการศึกษา เปิดสอน 18 โปรแกรมวิชา
2. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ เปิดสอน 18 โปรแกรมวิชา
3. สาขาวิชาศิลปศาสตร์ เปิดสอน 14 โปรแกรมวิชา
4. สาขาวิชาบริหารธุรกิจ เปิดสอน 2 โปรแกรมวิชา

นอกจากนี้ยังมีการบริการวิชาการแก่บุคคลทั่วไปหลายโครงการ เช่น โครงการอบรม ภาษาอังกฤษ อบรมภาษาญี่ปุ่น อบรมภาษาจีน อบรมการถ่ายภาพ อบรมคอมพิวเตอร์ อบรม นาฏศิลป์ ชัมเมอร์แคมป์ อบรมการพิมพ์ การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร ฯลฯ

โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้เริ่มรับนักศึกษาเข้า เรียนในโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ในปีการศึกษา 2532 และมีผู้จบการศึกษารุ่นแรก ในปีการศึกษา 2535 โดยรับเพียง 1 หมู่เรียน มีผู้สมัครเข้าเรียนจำนวน 31 คน นักศึกษาที่เรียน จบจะได้รับปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (อุตสาหกรรมท่องเที่ยว) หลังจากนั้นได้รับความนิยม

เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนต้องเปิดสอนมากกว่า 1 หมู่เรียน นักศึกษาภาคปกติปัจจุบันได้รับเพิ่มเป็น 3 หมู่เรียน และนับเป็นปีที่ 14 ที่เปิดสอนมา

ในปีการศึกษา 2541 ได้เริ่มรับนักศึกษาภาคสมทบจำนวน 2 หมู่เรียน เป็นปีแรก และ 5 หมู่เรียนในปีที่ 2 ปัจจุบันรับเพียง 3 หมู่เรียน เช่นเดียวกับนักศึกษาภาคปกติ นักศึกษาภาคสมทบรุ่นที่ 1 สำเร็จการศึกษาในปี 2544 เป็นรุ่นแรก

ขณะนี้มึ้นักศึกษาทุกภาคที่ลงทะเบียนเรียนอยู่จำนวน 1155 คน จำแนกเป็นภาคต่าง ๆ และชั้นปีดังนี้

	ภาคปกติ	ภาคสมทบ
ชั้นปีที่ 1	150 คน	150 คน
ชั้นปีที่ 2	145 คน	142 คน
ชั้นปีที่ 3	145 คน	140 คน
ชั้นปีที่ 4	145 คน	138 คน

นอกจากนักศึกษาจะต้องเรียนรายวิชาพื้นฐาน รายวิชาเฉพาะด้าน รายวิชาวิทยาการจัดการ รายวิชาเลือกเสรี รายวิชาปฏิบัติการวิชาชีพ ตามหลักสูตรของสภาสถาบันราชภัฏแล้ว นักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวยังต้องเลือกเรียนรายวิชาต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับหลักสูตรการอบรมมัคคุเทศก์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และออกฝึกปฏิบัติภาคสนามยังสถานที่ท่องเที่ยวตามที่กำหนดไว้ถึง 5 เส้นทาง ทั้งยังต้องเลือกเรียนภาษาต่างประเทศอีก 1 ภาษานอกจากภาษาอังกฤษซึ่งทางโปรแกรมวิชาได้จัดให้มีการสอนภาษาฝรั่งเศส ภาษาญี่ปุ่น และภาษาจีนโดยให้นักศึกษาเลือกเรียนตั้งแต่การสอบเข้าเรียนในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.

2. แรงจูงใจ

2.1. ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ (Motives) หมายถึง ความต้องการที่ได้รับการกระตุ้นของบุคคลหนึ่งที่ต้องการแสวงหาความพอใจด้วยพฤติกรรมที่มีเป้าหมาย และแรงกระตุ้น (Drive) เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการกระตุ้นอย่างรุนแรง เพื่อให้เกิดการตอบสนองที่พอใจ (ฉลองศรี พิมพ์สมพงษ์. 2542 : 36)

แรงจูงใจ หมายถึง เจื่อนไขใด ๆ ของอินทรีย์ที่มีผลต่อความพร้อมที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมหรือทำให้พฤติกรรมดำเนินต่อไป (เสถียร เหลืองอร่าม. 2526 : 41)

แรงจูงใจ หมายถึง ชุดของพลังผลักดันที่เป็นสาเหตุให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมในแนวทางที่ตอบสนองต่อความต้องการของตนเอง (Griffin. 1999 : 484)

แรงจูงใจ หมายถึง สภาวะภายในของบุคคลซึ่งจะเป็นตัวกำหนดทิศทางและระดับของพฤติกรรม ทำให้การทำงานของแต่ละบุคคลมีพลังมากขึ้น และดำเนินเรื่อยไปอย่างต่อเนื่องจนบรรลุความต้องการของตนเอง (Glueck. 1982 : 138)

แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ไปกระตุ้นบุคคลให้เกิดพลังและนำไปสู่การกระทำ (วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย. 2544 : 55 ; อ้างอิงจาก Hilgard, 1981)

แรงจูงใจ หมายถึง แรงกดดันภายในร่างกายที่ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมในทางใดทางหนึ่ง อันมีสาเหตุเกิดจากร่างกาย หรือจิตใจมีความต้องการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (ฉายศิลป์ เชี่ยวชาญพิพัฒน์และคณะ. 2527 : 259)

แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลเป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรม (ดวงเดือน พันธุมนาวิน 2528 : 18)

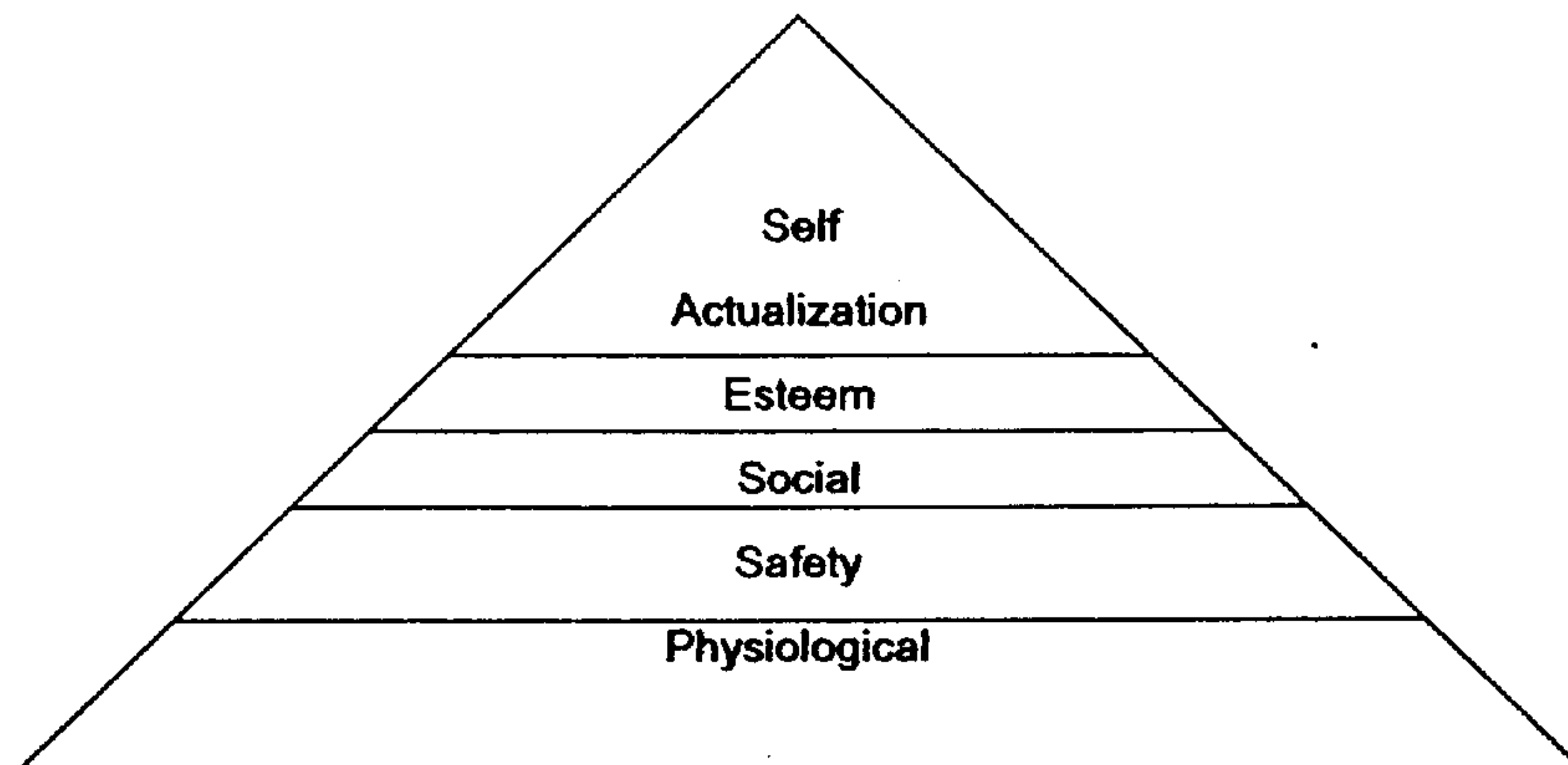
แรงจูงใจ หมายถึง พลังที่กระตุ้นพฤติกรรม กำหนดทิศทางของพฤติกรรม และมีลักษณะเป็นความมุ่งมั่นอย่างไม่ลดละไปยังเป้าหมาย หรือสิ่งจูงใจนั้น (เสนาะ ดิยาว. 2543 : 208)

โดยสรุป แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งจูงใจหรือปัจจัยกระตุ้นให้บุคคลกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการของตน

2.2. ทฤษฎีแรงจูงใจ

2.2.1. ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจที่แพร่หลายที่สุด คือ ทฤษฎีลำดับความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Need Theory) ซึ่งแบ่งลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์เป็น 5 ลำดับคือ (Stephen P. Robbins, Mary Coulter. 2546 : 187)

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำดื่ม ที่พักอาศัย ความต้องการทางเพศ ฯลฯ
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) ได้แก่ ความต้องการความมั่นคง ปลอดภัย ได้รับความคุ้มครองจากอันตรายทั้งทางร่างกายและจิตใจ รวมทั้งหลักประกันความปลอดภัยด้วย
3. ความต้องการทางสังคม (Social Needs) ได้แก่ ความต้องการความรัก ความใส่ใจ ความเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มสังคม การยอมรับ และมิตรภาพ
4. ความต้องการความยกย่องในสังคม (Esteem Needs) ได้แก่ ความต้องการเกียรติยศ ชื่อเสียง ตำแหน่ง อำนาจ การยกย่องสรรเสริญ
5. ความต้องการประสบความสำเร็จในตน (Self-Actualization Needs) ได้แก่ ความคาดหวัง ความเจริญรุ่งเรืองในลาภยศสรรเสริญทั้งปวง ตามแต่ละคนจะคิดฝันไว้

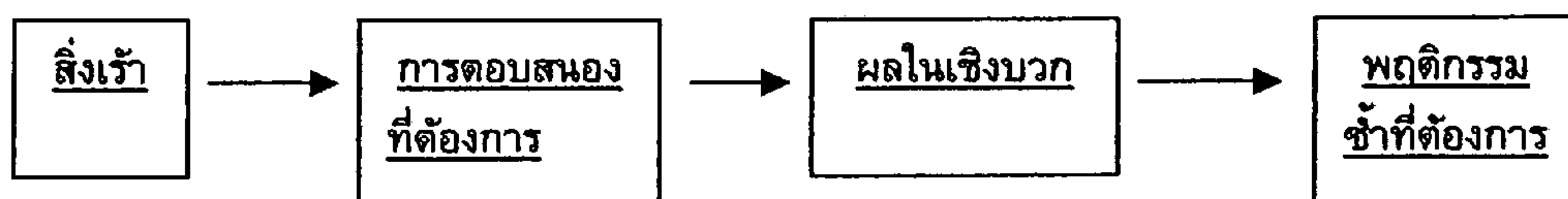

ภาพประกอบ 1 แสดงลำดับความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs)
ที่มา : Stephen P. Robbin , Mary Coulter 2546 Management.

วิรัช สงวนวงศ์วาน : แปลและเรียบเรียง หน้า 187. กรุงเทพฯ : เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น
อินโดไชน่า. 2546

2.2.2 ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory)

ทฤษฎีนี้พัฒนาขึ้นโดย สกินเนอร์ (Skinner.1953) โดยพื้นฐานแล้วทฤษฎีการเสริมแรงมีความเห็นว่า สภาพแวดล้อมภายนอกตัวบุคคลโดยรวม เป็นสิ่งกำหนดพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก มิใช่ความต้องการภายใน รวมทั้งพฤติกรรมที่แสดงออกหากได้รับรางวัลหรือผลตอบแทนที่น่ายินดีสำหรับผู้แสดง ก็มีแนวโน้มที่จะเป็นพฤติกรรมที่ได้รับการปฏิบัติซ้ำแล้วซ้ำอีกในอนาคต (ตุลา มหาพสุชานนท์. 2545 : 233)

ภาพประกอบ 2 แสดงการเสริมแรงตามความคิดของ Skinner

ที่มา : ตุลา มหาพสุชานนท์. (2545). หลักการจัดการ-หลักการบริหาร.หน้า234.กรุงเทพฯ :
เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า, 2546.

ทฤษฎีการเสริมแรงของ สกินเนอร์ เน้นย้ำแรงจูงใจซึ่งเป็นพื้นฐานในการปรับปรุงพฤติกรรม และเป็นเทคนิคในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ เขาเชื่อว่าพฤติกรรมของมนุษย์

ถูกเปลี่ยนไปเนื่องจากแรงจูงใจ เทคนิคนี้สามารถทำให้มนุษย์เกิดพฤติกรรมซ้ำหรือเปลี่ยนพฤติกรรมอื่น (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. : 252)

2.2.3 ทฤษฎีของแมคคิลแลนด์และแอทกินสัน (Maclelland and Atkinson) ได้กล่าวถึงความต้องการที่โดดเด่น 3 ประการ คือ

1. ความต้องการความสัมฤทธิ์ (Need for Achivement)
2. ความต้องการความสัมพันธ์ (Need for Offiliation)
3. ความต้องการอำนาจ (Need for Power)

ความต้องการสัมฤทธิ์มีความสำคัญที่สุด เป็นแรงจูงใจที่ค่อนข้างคงที่ แรงจูงใจนี้จะยังไม่เกิดการกระทำจนกว่าจะถูกกระตุ้นโดยสิ่งชี้แนะ หรือสิ่งล่อใจในสถานการณ์ที่ทำให้พฤติกรรมบางประการนำไปสู่ความสำเร็จ ในทัศนะของ แอทกินสัน แรงจูงใจทั้ง 3 ประการเป็นกลุ่มของสิ่งล่อใจ และผลสุดท้ายก็เป็นประสบการณ์ของความพอใจที่เกิดขึ้นภายในบุคคล (โยธิน ตันสนยุทธ. 2531 : 140 อ้างอิงจาก Maclelland and Atkinson. 1961 : 121-126)

2.2.4 ทฤษฎีของเบย์คอน (Baykon) ได้สรุปความต้องการด้านจิตใจของมนุษย์มี 3 ประการ คือ

1. ความต้องการมีความรักและมีพวก เป็นความต้องการทางจิตขั้นต่อเนื่อง ในสังคมมนุษย์ถ้าเขาไม่ยอมรับเราเข้าเป็นพรรคพวก เขาก็อยู่กับเขาไม่ได้ การที่จะให้กลุ่มยอมรับเข้าเป็นพวกนั้นขึ้นอยู่กับเรา โดยต้องยึดหลักที่ว่าถ้าต้องการจากเขา เราต้องให้เขาก่อน หรือถ้าต้องการให้เขารักเรา เราต้องรักเขาก่อน

2. ความต้องการชื่อเสียง เกียรติยศและความเด่น เมื่อเรามีพรรคมีพวก และทำให้ใคร ๆ รักใคร่แล้ว เราก็มีความต้องการหรืออยากได้สิ่งอื่นต่อไปอีก เนื่องจากความต้องการหรือค้นหาของมนุษย์ไม่มีที่สิ้นสุด สิ่งที่เราต้องการต่อไปอีกคือ เกียรติยศ ชื่อเสียงซึ่งจะทำให้คนอื่นยอมรับนับถือยกย่องเรา และจะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่นได้

3. ความต้องการที่จะรักษาเกียรติยศชื่อเสียงและความเด่นให้คงอยู่ เป็นความต้องการที่จะรักษาสภาพให้คงอยู่กับตนตลอดกาล นับว่าเป็นความสำเร็จในชีวิต (นายแพทย์กิติ ตยัคคานนท์. 2533 : 128 ; อ้างอิงจาก ทฤษฎีของ Baykon.)

2.2.5 ทฤษฎีการจูงใจ ERG ของ Alderfer (Alderfer. 1972) ได้เสนอทฤษฎีที่มีการขยายทฤษฎีของ Maslow และ Herzberg โดยกล่าวว่า บุคคลจะมีความต้องการ 3 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. ความต้องการเพื่อความอยู่รอด (Existence needs : E) เป็นความต้องการในระดับต่ำสุดและมีลักษณะเป็นรูปธรรมมากที่สุด ซึ่งเป็นความต้องการทางด้านกายภาพ และความต้องการความปลอดภัยตามทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow

2. ความต้องการความสัมพันธ์ (Related needs : R) มีลักษณะเป็นรูปธรรมน้อยลง เป็นความต้องการมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลทางสังคม ซึ่งประกอบด้วยความ

ต้องการด้านสังคมรวมกับความต้องการความปลอดภัย และความต้องการการยกย่องตาม ทฤษฎีลำดับความต้องการของ Maslow

3. ความต้องการความเจริญก้าวหน้า (Growth needs : G) เป็นความต้องการในระดับสูงสุดตามทฤษฎีนี้ ประกอบด้วยความต้องการยกย่องรวมกับความต้องการประสบความสำเร็จตามทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2542 : 413) กล่าวว่า Alderfer ไม่เชื่อว่าบุคคลต้องตอบสนองความพึงพอใจสมบูรณ์ในระดับของความต้องการก่อนที่จะก้าวหน้าไปสู่ระดับอื่น ซึ่งบุคคลจะได้รับการกระตุ้นโดยความต้องการมากกว่าหนึ่งระดับ นอกจากนั้น Alderfer ยังขยายทฤษฎี Maslow โดยพิจารณาถึงวิธีการที่บุคคลมีปฏิกิริยาเมื่อเขาสามารถและไม่สามารถตอบสนองความต้องการของตน โดยพัฒนาหลักความก้าวหน้าในความพึงพอใจ เพื่ออธิบายถึงวิธีการที่บุคคลมีความก้าวหน้ากับลำดับขั้นความต้องการ เมื่อตอบสนองความต้องการในระดับต่ำกว่าได้ และในทางตรงข้ามหลักของการถดถอยความตึงเครียด ซึ่งอธิบายว่ามีบุคคลที่ยังมีความตึงเครียดในการพยายามที่จะตอบสนองความต้องการในระดับที่สูงขึ้น เขาจะเลิกความพยายามตอบสนองความต้องการ และเปลี่ยนไปใช้ความพยายามที่จะตอบสนองในระดับต่ำกว่า ซึ่งบุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงระดับความต้องการไปในระดับสูงขึ้น และต่ำลงได้ ขึ้นอยู่กับว่าเขาสามารถตอบสนองความต้องการในระดับต่ำลง หรือความต้องการในระดับสูงขึ้นได้หรือไม่

ทฤษฎี ERG ของ Alderfer มีความใกล้เคียงกับทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow กล่าวคือ คนจะพยายามตอบสนองความต้องการในระดับต่ำสุดก่อน แล้วจึงค่อยตอบสนองความต้องการในระดับที่สูงขึ้น แต่ทฤษฎี ERG มีแนวคิดว่าการต้องการของบุคคลสามารถเปลี่ยนไปในระดับที่สูงขึ้นและต่ำลงได้ (ไพรัตน์ แสงสว่าง. 2546 : 10 – 11 ; อ้างอิง ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2542 : 413)

ทฤษฎีสองปัจจัย ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ และทฤษฎี ERG มีความสอดคล้องกันเป็นอันมาก แต่ทฤษฎี ERG จะไม่มีเส้นแบ่งระดับความต้องการตายตัวเหมือนใน 2 ทฤษฎีแรก ตรงกันข้าม Alderfer เห็นว่า ความต้องการต่างๆ นั้น มีความต่อเนื่องคาบเกี่ยวสัมพันธ์กันมากกว่าที่จะเป็นระดับขั้นหรือแยกออกจากกัน นอกจากนั้นความต้องการในขั้นล่างก็ไม่จำเป็นต้องได้รับการตอบสนองเสียก่อน แล้วจึงเกิดความต้องการในขั้นสูงๆ แต่ความต้องการหลายๆ อย่าง อาจเกิดขึ้นพร้อมกันได้ แม้ว่าการศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎี ERG นี้จะยังมีไม่มาก แต่การวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องการมุ่งใจในการปฏิบัติงาน โดยทั่วๆ ไปนั้น อาจนับเป็นการสนับสนุนในทฤษฎี ERG นี้มากกว่า ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ และทฤษฎีสองปัจจัย สำหรับสัมพันธ์ภาพความต้องการต่างๆ ใน 3 ทฤษฎีที่กล่าวมา ดังรายละเอียดตามตารางข้างล่างนี้ (สร้อยตระกูล อรรถมานะ. 2542 : 105)

ตาราง 1 สัมพันธภาพระหว่างของความต้องการต่างๆ ในทฤษฎีสองปัจจัย ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ และทฤษฎี ERG

ทฤษฎีสองปัจจัยของ Herzberg	ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow	ทฤษฎี ERG ของ Alderfer
ปัจจัยจูงใจ	ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จสูงสุด	การเจริญเติบโตหรือความก้าวหน้า
	ความต้องการที่จะได้รับการยกย่อง	 สัมพันธภาพ
ปัจจัยเพื่อการคงอยู่ หรือ ปัจจัยสุขอนามัย	ความต้องการทางสังคม	
	ความต้องการความมั่นคงและความปลอดภัย	การดำรงชีพ
	ความต้องการทางกายภาพ	

ที่มา : สร้อยตะกุด อรรถมานะ. (2542). พฤติกรรมองค์การ : ทฤษฎีและการประยุกต์ : 105

โดยสรุป ทฤษฎีแรงจูงใจของมนุษย์จะมีลักษณะที่แตกต่างกันไปพอสรุปได้ดังนี้ บุคคลแต่ละคนจะมีแรงจูงใจหรือความต้องการไม่สิ้นสุด ความต้องการในขั้นพื้นฐานจะมาก่อน ได้แก่ ปัจจัย 4 คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค หลังจากที่ได้รับการตอบสนองในขั้นพื้นฐานแล้วจะมีแรงจูงใจหรือความต้องการในขั้นต่อไปซึ่งเป็นความต้องการในระดับสูงขึ้นไปอีก ได้แก่ ความต้องการความรัก ความเป็นเจ้าของ ความอยากมีเพื่อนฝูง ความอยากมีเกียรติยศชื่อเสียง ความเจริญรุ่งเรือง ความต้องการให้คนอื่นยกย่องนับถือ มีคุณค่า เป็นที่ยอมรับของสังคม และความต้องการรักษาสุขภาพให้คงอยู่ตลอดไป

2.3 แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ

แรงจูงใจในการศึกษาของแต่ละคนแต่ละระดับจะแตกต่างกันออกไปตามวัยฐานะ และโอกาส ความคิดเกี่ยวกับการเรียนอาจจะเริ่มมีแนวหันเหเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจ เช่น จะเรียนในสาขาที่หางานทำได้ง่าย มีรายได้ดี ไม่ต้องทำงานหนัก และที่สำคัญคือ ต้องเป็นงานประเภทที่ตนมีใจรัก และชอบที่จะทำด้วยเป็นต้น บางครั้งการเลือกเรียนสาขาวิชาของเด็กวัยรุ่นมักขึ้นอยู่กับค่านิยมของพ่อแม่ พี่น้อง และเพื่อน โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน ในเรื่องการสนับสนุนของครอบครัว ครอบครัวใดมีฐานะทางเศรษฐกิจดีมักจะพยายามส่งเสียบุตรหลานให้ได้เรียนระดับสูงสุดเท่าที่สติปัญญาจะเอื้ออำนวย ส่วนครอบครัวใดมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ไม่อาจส่งบุตรหลานให้เรียนได้ถึงระดับอุดมศึกษา ก็จำเป็นต้องให้ออกไปประกอบอาชีพ

ช่วยเหลือครอบครัวก่อน เมื่อมีโอกาสในภายหน้า และถ้ามีความสนใจจึงกลับเข้ามาศึกษาต่อใหม่ ในการเข้ามาศึกษาของคนกลุ่มนี้มักจะมีลักษณะแตกต่างไปจากคนกลุ่มแรก กล่าวคือ คนกลุ่มนี้มักจะเลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจ และเพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจด้วย (ทิพวรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. 2526 : 32)

แรงจูงใจที่ส่งผลหรือมีอิทธิพลต่อการศึกษา คือ แรงจูงใจสัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มีอยู่ในตัวมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการจิตใจของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรค ฝ่าฝืนกระทำการที่ยากๆ ให้ประสบผลสำเร็จ เป็นความปรารถนาที่จะกระทำการใดๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด และได้ผลดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้ที่มีแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ที่สูงจะบรรลุผลสำเร็จในการศึกษา และมีความมานะพยายามที่ศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป (รังรอง สีทองดี. 2535 : 37 ; อ้างอิงจาก ประหยัด ทองมาก. 2529 : 48)

เหตุจูงใจในการเข้ามาเรียนเหตุหนึ่งคือ เหตุจูงใจด้านอาชีพ เป็นเหตุผลที่สำคัญ เพราะต้องการพัฒนาตนเองทั้งด้านอาชีพ ความรู้ เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น (ปฐม นิคมานนท์. 2528 : 321)

แรงจูงใจในการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน
2. คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน
3. ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยกว่ากัน
4. ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน
5. ภูมิสำเนาของสถานศึกษาที่อยู่ในส่วนกลางหรือภูมิภาค

(เจื้อจันทร์ จงสถิตอยู่. 2525 : 19)

โดยสรุป แรงจูงใจในการศึกษาต่อ ประกอบด้วยความต้องการที่มีลักษณะผสมผสานกันทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านความรู้ ด้านอาชีพ ด้านเหตุผลส่วนตัว หรืออื่น ๆ ที่จำเป็น

2.4 ลักษณะของแรงจูงใจ

พิจารณาจากขอบเขตของแรงจูงใจ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motives) หมายถึง ภาวะของบุคคลที่มีความต้องการที่จะทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยจิตใจของตนเอง (ไม่ต้องมีสิ่งเร้าภายนอกมาล่อ) เช่น ความต้องการภายใน ความสนใจพิเศษ ความตั้งใจ ฯลฯ

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motives) หมายถึง ภาวะของบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นจากภายนอก ทำให้มองเห็นจุดหมายปลายทาง และนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมของบุคคล เช่น เป้าหมายหรือการคาดหวังของบุคคล และเครื่องล่อต่างๆทั้งที่เป็นรางวัล การลงโทษ รวมถึงการสร้างสถานการณ์ล่อให้เกิดการแข่งขัน และการร่วมมือกัน

พิจารณาจากความต้องการ แบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจที่จะมีชีวิตอยู่ (Survival Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความ ต้องการทางสรีระตามธรรมชาติ เช่น ความต้องการอาหาร การพักผ่อน การหลีกเลี่ยงจาก อันตราย หรือโรคภัยไข้เจ็บ และความอยากรู้อยากเห็นของบุคคล
2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความ ต้องการของบุคคล ในการเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นในสังคม ต้องการเป็นที่ยอมรับ เป็นที่รักของผู้ อื่น และต้องการที่จะรักบุคคลอื่น มีความต้องการเป็นผู้นำ เป็นผู้ตาม และรวมถึงความต้องการ ทางเพศด้วย
3. แรงจูงใจความสัมพันธส่วนตัว (Ego – Intergration Motives) เป็นแรงจูง ใจที่เกิดจากความ ต้องการขั้นสูงสุดของบุคคล ซึ่งเป็นความต้องการประจักษ์ในตน ต้องการ กระทำสิ่งต่าง ๆ ตามความเหมาะสม และตามความสามารถของตนเอง พฤติกรรมที่แสดงออก จะเป็นไปในทิศทางที่จะบรรลุจุดหมายของชีวิต

พิจารณาแบ่งจากระดับความต้องการ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจทางสรีระ (Physiological Needs) เป็นแรงจูงใจอันเกิดจากความ ต้องการทางด้านสรีระทั้งหมด ได้แก่ ความต้องการน้ำ อาหาร อากาศ ความปลอดภัยทางกาย และความต้องการทางเพศ
2. แรงจูงใจทางจิตใจ (Phychological Motives) เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญ ต่อชีวิตน้อยกว่าประเภทแรก แต่แรงจูงใจชนิดนี้จะมีผลทางด้านจิตใจ ก่อให้เกิดสุขภาวะจิตใจที่ดี ได้แก่ความต้องการด้านความรัก ความใกล้ชิด ความอยากรู้อยากเห็น ความต้องการศึกษาค้นคว้า ความต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม ฯลฯ

พิจารณาแบ่งตามแรงขับ แบ่งเป็น 4 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจเพื่อการแสวงหาอาหาร (Vegetatives Motives) เป็นแรงจูงใจที่ เกิดจากการที่บุคคลมีแรงขับในการแสวงหาอาหาร หรือแร่ธาตุต่าง ๆ ที่ร่างกายต้องการ เพื่อที่ จะดำรงไว้ซึ่งการมีชีวิต
2. แรงจูงใจฉุกเฉิน (Emergency Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากแรงขับที่มี ผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งอย่างฉับพลันในขณะที่มีเหตุการณ์ฉุกเฉิน หรือ แสดงพฤติกรรมตอบทันทีต่อสิ่งเร้าที่มาอย่างปัจจุบันทันด่วน
3. แรงจูงใจเพื่อการศึกษา (Educational Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจาก แรงขับที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมการศึกษาค้นคว้า อยากรู้อยากเห็น อยากทดลอง เป็นแรงจูง ใจที่บุคคลแสวงหาวิชาความรู้โดยไม่ต้องมีถนนมาบังคับ

4. แรงจูงใจเพื่อการสืบพันธุ์ (Reproductive Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากแรงขับที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมทางเพศขึ้น แรงจูงใจที่เกิดจากแรงขับเหล่านี้ จะไม่สามารถเกิดพร้อมกันได้ (นิภา แก้วศรีงาม. 2527 : 118 – 120)

3. ความพึงพอใจ

3.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความต้องการที่แท้จริงเพื่อให้ได้ผลอย่างใดอย่างหนึ่งภายใต้สถานการณ์ทำงาน หากบุคคลได้คำตอบแทน เลื่อนตำแหน่ง ได้รับการยกย่อง ย่อมก่อให้เกิดความพึงพอใจ แต่ถ้าหากได้รับการตำหนิ หรือการลงโทษแบบต่าง ๆ ย่อมก่อให้เกิดความไม่พอใจขึ้น (ลิวรรณ ภูมิใจสกุล. 2530 : 9)

ความพึงพอใจ หมายถึง ผลรวมของความรู้สึกชอบของบุคคลกรอันเกิดจากทัศนคติที่มีต่อคุณภาพและสภาพของหน่วยงาน อันได้แก่ การจัดองค์การ การจัดระบบงาน การดำเนินงาน สภาพแวดล้อมของการทำงาน ประสิทธิภาพของหน่วยงาน ตลอดจนการบริหารงานบุคคล ซึ่งคุณภาพและสภาพของหน่วยงานดังกล่าว มีผลกระทบต่องานความต้องการของบุคคลและมีผลต่อความพึงพอใจของบุคคลนั้น (สมรภูมิ ขวัญคุ้ม. 2530 : 9)

ความพึงพอใจ เป็นระดับความรู้สึกของบุคคลที่มีผลจากการเปรียบเทียบระหว่างผลประโยชน์จากคุณสมบัติของงานหรือผลที่ได้รับ กับการคาดหวังของลูกค้ ความคาดหวังของบุคคล ซึ่งระดับความพอใจจะเกิดจากความแตกต่างระหว่างผลประโยชน์จากงานหรือผลที่ได้รับ ความคาดหวังของบุคคล (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2541 : 45; อ้างอิงจาก Kotler.1994:45)

ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกพอใจ ซึ่งเป็นผลจากความสนใจและทัศนคติที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ (Good. 1968 : 320)

โดยสรุป ความพึงพอใจ หมายถึง ผลรวมของความรู้สึกที่ดี ความพอใจ หรือความประทับใจที่แท้จริงของบุคคลซึ่งเกิดจากทัศนคติที่มีต่อคุณภาพและสภาพของหน่วยงาน

3.2 แนวความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจจากแนวความคิดของ เซเลสนิค (Zalesnich) พอสรุปได้ว่า ความพึงพอใจเกิดจากการตอบสนองความต้องการของบุคคลซึ่งแบ่งออกเป็น 2 อย่าง คือ

1. ความต้องการภายนอก หรือความต้องการทางกายภาพ เช่น ความสะอาดสบายในสถานที่ทำงาน ความมั่นคงในหน้าที่การงาน การได้ทำงานที่ตนถนัด เป็นต้น
2. ความต้องการภายใน หรือความต้องการทางจิตใจ เช่น ความเป็นเพื่อน การเป็นที่ยอมรับและได้รับความไว้วางใจจากผู้ร่วมงาน การประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน เป็นต้น

ความต้องการของคนเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ยากที่จะกำหนดลงไปได้ การเปลี่ยนแปลงนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น อายุ การศึกษา รายได้ สถานภาพ ฯลฯ ซึ่งมีได้ยู่คงที่ รวมทั้งสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาเช่นกัน (สมรภูมิ ขวัญคุ้ม.2530 : 9)

การที่บุคคลจะเกิดความพึงพอใจในการเรียน จะต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างมากระตุ้นให้เกิดความรัก ความพอใจ หรือมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนนั้น บุคคลจะเกิดความพึงพอใจต้องอาศัยการจูงใจให้เกิดขึ้น

3.3 ทฤษฎีความพึงพอใจ

3.3.1 ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory) ของ Victor Vroom

ทฤษฎีความคาดหวังได้ถูกพัฒนาขึ้นโดย Victor Vroom ในต้นปีพ.ศ. 2503 ซึ่งเป็นทฤษฎีกระบวนการโดยได้แนวความคิดที่ว่า บุคคลไม่เพียงแต่จะถูกผลักดันจากความต้องการเท่านั้น แต่จะตัดสินใจเลือกเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาจะกระทำหรือไม่กระทำด้วย อภิญา อังศุภณ (2545 : 19 – 22) ได้สรุปไว้ว่า เป็นการจูงใจของบุคคลในองค์การที่จะกระตุ้นพฤติกรรมแล้วยังมุ่งกระบวนการ หาทิศทาง เลือกแบบแผนของพฤติกรรม ซึ่งเป็นการขยายความทฤษฎีของ Maslow ว่าหากบุคคลเกิดความต้องการพร้อมกันในหลายๆ สิ่ง บุคคลนั้นจะเลือกปฏิบัติอย่างไร ซึ่งทฤษฎีความคาดหวังของ Victor Vroom ได้กล่าวถึงกระบวนการทางความคิดของมนุษย์ว่า มนุษย์จะทำอะไรก็จะหาทางตอบคำถามที่จะทำว่า ควรจะทำมากหรือน้อยแค่ไหน จึงจะได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่า และเขายังให้ความสำคัญต่อการที่บุคคลได้รับรู้ในสถานการณ์หรือคาดหวังอะไรจะเกิดขึ้นตามมา หากเขาลงมือปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งออกไป ซึ่งก็คือการคาดการณ์ในความเป็นไปได้ของผลที่จะได้รับ เป็นสิ่งจูงใจให้บุคคลแสดงพฤติกรรมบางอย่างที่ต้องการออกมา ซึ่งมีองค์ประกอบต่างๆ ที่ Victor Vroom ใช้อธิบายทฤษฎีของเขาไว้ดังนี้

1. ความคาดหวัง (Expectancy) หมายถึง การที่บุคคลประเมินตนเองว่าสามารถปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งได้ดีเพียงใด หรือกล่าวได้ว่า การที่บุคคลรับรู้ความเป็นไปได้ว่า หากมีความพยายามเพิ่มขึ้น จะนำไปสู่ผลงานที่ดีขึ้น เป็นความสัมพันธ์ระหว่างความพยายามในการปฏิบัติงานกับผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้น หรือเป็นความเชื่อที่ว่า ความพยายามจะนำไปสู่เป้าหมายที่พึงประสงค์ เช่น บุคคลคาดหวังว่า หากทำงานหนักขึ้น เขาจะได้รับโอกาสให้เลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง

2. ความเป็นเครื่องมือ (Instrumentality) หรือโอกาสที่การปฏิบัติงานจะนำไปสู่ผลลัพธ์อีกอันหนึ่ง คือ การที่บุคคลเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติงานของตนกับผลลัพธ์ของการทำงาน หรือกล่าวได้ง่ายๆ หมายถึงความเป็นไปได้ที่ผลงานที่เกิดขึ้นจากความพยายามที่เพิ่มขึ้นจะนำไปสู่รางวัลที่ต้องการ เช่น บุคคลคาดหวังว่า ผลงานเพิ่มมากขึ้น เขาอาจจะได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่าความเป็นไปได้ของการคาดหวังที่จะได้รับเงินเดือนเพิ่มมีสูง

3. การให้คุณค่ากับสิ่งที่ได้รับ (Valence) หมายถึง การประเมินคุณค่าของรางวัลหรือผลลัพธ์ที่ได้ว่าบุคคลมีความชอบ หรือไม่ชอบในสิ่งที่ได้รับว่าบุคคลนั้นๆ มีความต้องการมากหรือน้อยเพียงใด ซึ่งการที่บุคคลตีค่ารางวัลหรือผลรับที่ได้ ว่าพอใจหรือไม่พอใจนั้น ไม่ได้เกิดจากรางวัลที่ได้รับ แต่เกิดจากปัจจัยของแต่ละบุคคล ดังนั้น จึงมีความแตกต่างกันออกไปตามแต่ละบุคคล เช่น บุคคลบางคนชอบทำงานราชการ เพราะบุคคลนั้นตีค่าความมั่นคงใน

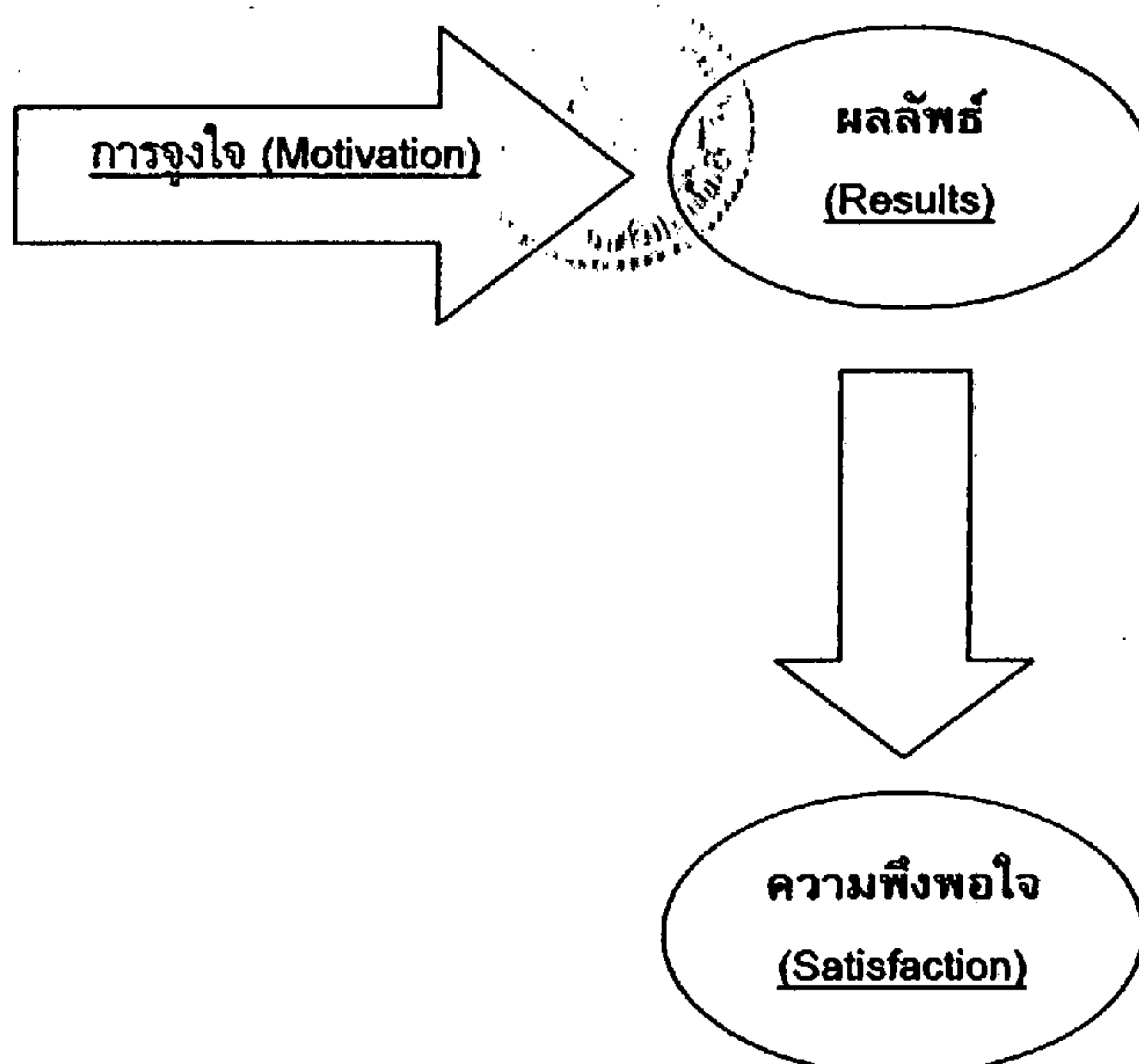
การทำงานไว้สูง บุคคลบางคนชอบทำงานที่ท้าทาย และมีความรับผิดชอบสูง เพราะบุคคลนั้นให้คุณค่าเกี่ยวกับความสำเร็จของงานไว้สูง เป็นต้น

รางวัลหรือผลตอบแทนเป็นการสิ้นสุดของกระบวนการพฤติกรรมของมนุษย์ แบ่งเป็น 2 ระดับ ผลตอบแทนระดับที่ 1 คือ ประสิทธิภาพของการทำงาน ส่วนผลตอบแทนระดับที่ 2 คือ ผลที่เกิดต่อเนื่องจากผลตอบแทนระดับที่ 1 เช่น การมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานสูง ทำให้ได้รับผลตอบแทนในระดับต่อมา คือ ได้รับค่าจ้างเพิ่มขึ้น

โดยสรุปแล้ว ความสำคัญของทฤษฎีความคาดหวัง จะอยู่ที่ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ 3 อย่าง โดยเขียนสรุปได้ดังนี้ คือ $M = V \times E \times I$ หมายถึง หากบุคคลมีความขยันขันแข็งในการปฏิบัติงาน ก็จะได้รับรางวัลจากความพยายามและดีค่ารางวัล หรือผลลัพธ์ที่ได้ว่าเป็นความชอบ หรือความพึงพอใจ ซึ่งทั้ง 3 สิ่งนี้มารวมกันจะก่อให้เกิดแรงจูงใจขึ้น

3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับแรงจูงใจ

การจูงใจ (Motivation) เป็นสิ่งเร้าและความพยายามที่จะตอบสนองความต้องการ หรือเป้าหมาย ส่วนความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นความพึงพอใจเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองแล้ว ดังนั้น การจูงใจจึงเป็นสิ่งเร้าเพื่อให้ได้ความพึงพอใจซึ่งเป็นผลลัพธ์ เมื่อเกิดขึ้นแล้วสามารถตอบสนองแรงจูงใจนั้นจะได้ผลลัพธ์ คือ ความพึงพอใจ ซึ่งสามารถแสดงความสัมพันธ์ได้ดังนี้

ภาพประกอบ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับความพึงพอใจ

ที่มา : ศิริวรรณ เสรีรัตน์. องค์การและการจัดการ. 2545 : 306

In 257618 9.3

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรเป้าหมาย

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สถาบันราชภัฏสวนสุนันทาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ภาคปกติ และภาคสมทบจำนวน 287 คน (สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา 2547)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและความพึงพอใจในสถาบันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิลำเนา อาชีพของผู้ปกครอง และฐานะรายได้ของผู้ปกครอง

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของนักศึกษาในแต่ละด้าน

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในสถาบันในแต่ละด้าน ลักษณะของแบบสอบถามในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยวิธีของ ลิเคิร์ท (Likert 1961) แบ่งระดับคะแนนออกเป็นดังนี้

- คะแนน 5 หมายถึง มากที่สุด
- คะแนน 4 หมายถึง มาก
- คะแนน 3 หมายถึง ปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง น้อย

คะแนน 1 หมายถึง น้อยที่สุด

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคะแนน ใช้เกณฑ์ขอบเขตของค่าคะแนนเฉลี่ย แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยใช้วิธีการคำนวณ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 82)

$$\begin{aligned}\text{เกณฑ์การแบ่งระดับ} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้นที่แบ่ง}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} = 0.8\end{aligned}$$

จากเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายออกได้ ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง มาก

คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง น้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง น้อยที่สุด

3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียน โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากตำรา เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. กำหนดโครงสร้างแบบสอบถามตามประเด็นสำคัญของจุดมุ่งหมาย และขอบเขตของการศึกษา
3. นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อการตรวจสอบ ขอคำแนะนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับความมุ่งหมายของการวิจัย
4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไข เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อปรับปรุงให้มีความถูกต้องเหมาะสมก่อนนำไปใช้
5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha – Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) ซึ่งคำนวณหาความเชื่อมั่น ได้ดังนี้

5.1 แบบสอบถามตอนที่ 2 ค่าความเชื่อมั่นเป็นรายด้านพบว่า

ค่าความเชื่อมั่นด้านการดำรงชีพ เท่ากับ .6824

ค่าความเชื่อมั่นด้านความสัมพันธ์ เท่ากับ .7060

ค่าความเชื่อมั่นด้านการเติบโต เท่ากับ .7858

5.2 แบบสอบถามตอนที่ 3 ค่าความเชื่อมั่นเป็นรายด้านพบว่า

ค่าความเชื่อมั่นด้านคณาจารย์ เท่ากับ .8646

ค่าความเชื่อมั่นด้านสถานที่ เท่ากับ .7835

ค่าความเชื่อมั่นด้านชื่อเสียง เท่ากับ .6915

ค่าความเชื่อมั่นด้านหลักสูตร เท่ากับ .8661

ดังนั้นสรุปว่าแบบสอบถามชุดนี้มีค่าความเชื่อมั่นที่สามารถยอมรับได้ จึงนำแบบสอบถามชุดนี้ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอให้ออกหนังสือรับรอง และขอความร่วมมือไปยังคณบดี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา แล้วนำไปพร้อมกับแบบสอบถามด้วยตนเอง

2. ชี้แจงนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ภาคปกติ และภาคสมทบ จำนวน 287 คน เพื่อให้เข้าใจวัตถุประสงค์ในการตอบ และอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามให้เข้าใจชัดเจน ก่อนเริ่มต้นทำ

3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 16 – 22 กรกฎาคม 2547

5. การจัดการข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามความคิดเห็นเรื่องแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและความพึงพอใจในสถาบันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา มาเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องของแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 287 ฉบับ

2. จำแนกข้อมูลแบบสอบถามตามตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิลำเนา อาชีพของผู้ปกครอง และฐานะรายได้ของผู้ปกครอง

3. จำแนกข้อมูลแบบสอบถามตามตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการดำรงชีพ ความต้องการความสัมพันธ์ และความต้องการเติบโต พร้อมตรวจให้คะแนนแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและความพึงพอใจในสถาบัน ในแต่ละข้อคำถาม ตามน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกที่ปรากฏ

4. นำข้อมูลไปวิเคราะห์ประมวลผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science)

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ของแบบสอบถามส่วนที่ 1 ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ของแบบสอบถามส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและความพึงพอใจในสถาบัน โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 73)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของแบบสอบถามส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและความพึงพอใจในสถาบัน และโดยใช้สูตร(ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 79)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์แอลฟา

(α - Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach. 1970 : 161)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_i^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

$\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_i^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ การทดสอบค่า t - test (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 102)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา t - distribution

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และ กลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มที่ 1 และ กลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มเป้าหมายในกลุ่มที่ 1 และ กลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้สถิติ F - test โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2538 : 112)

$$F = \frac{MSB}{MSW}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution

MSB แทน Mean Square ระหว่างกลุ่ม

MSW แทน Mean Square ภายในกลุ่ม

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ใช้ LSD (Least Significant Difference)
ตรวจสอบความแตกต่างระหว่างคู่ (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545 : 161) ดังนี้

$$\text{สูตร } LSD = t_{1-\alpha/2; n-k} \sqrt{MSE \left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right)}$$

เมื่อ LSD แทน ค่าผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณสำหรับการทดสอบ

MSE แทน ค่า Mean Square Error ที่ได้จากรางวิเคราะห์ความแปรปรวน

n แทน ค่าจำนวนข้อมูลตัวอย่างทั้งหมด

k แทน ค่าจำนวนกลุ่มทั้งหมดที่ใช้ทดสอบ

$n_i + n_j$ แทน ขนาดตัวอย่างที่เลือกมาจากแต่ละกลุ่มมีจำนวนไม่เท่ากัน

t แทน ค่า t จากตารางแจกแจงแบบ ที่ n . ระดับนัยสำคัญ และระดับ
ชั้นความเสรี df

3.3 สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่าย Pearson Correlation (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้ทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยใช้สูตรในการหาความสัมพันธ์ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2541 : 72)

$$r_{xy} = \frac{n \sum xy - (\sum x)(\sum y)}{\sqrt{[n \sum x^2 - (\sum x)^2][n \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนน X

$\sum y$ แทน ผลรวมของคะแนน Y

$\sum x^2$ แทน ผลรวมคะแนนชุด X แต่ละตัวยกกำลังสอง
 $\sum y^2$ แทน ผลรวมคะแนนชุด Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
 $\sum xy$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่าง X และ Y ทุกคู่
 n แทน จำนวนคนหรือกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์การหาค่าเฉลี่ยของระดับความสัมพันธ์ สามารถกำหนดได้ดังนี้
 (Salkind. 2000 : 208)

ค่า r ระหว่าง	0.81 - 1.0	มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
ค่า r ระหว่าง	0.61 - 0.80	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง
ค่า r ระหว่าง	0.41 - 0.60	มีความสัมพันธ์กันปานกลาง
ค่า r ระหว่าง	0.21 - 0.40	มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างต่ำ
ค่า r ระหว่าง	0.01 - 0.20	มีความสัมพันธ์กันต่ำมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าสูงสุดสุดเป็น 1 และต่ำสุดเป็น -1 สำหรับเครื่องหมายบวก และลบหน้าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะใช้บอกทิศทางของความสัมพันธ์ดังนี้ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกแสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบแสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและความพึงพอใจในสถาบันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสุรินทร์ การวิเคราะห์ผลข้อมูล และการแปลผลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนี้

n	แทน	จำนวนผู้บริโภคลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Division)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
df	แทน	ขั้นของความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of squares)
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา t - Distribution
F-Ratio	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา F - Distribution
F-Prob.,p	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจในสถาบันแต่ละด้าน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ภูมิลำเนา อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง โดยแจกแจงจำนวน และค่าร้อยละ ดังนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ			
ชาย		87	30.3
หญิง		200	69.7
	รวม	287	100.0
2. อายุ			
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 18 ปี		60	20.9
19-21 ปี		219	76.3
22-24ปี		6	2.1
มากกว่า 24 ปี		2	.7
	รวม	287	100.0
3. ภูมิลำเนา			
กรุงเทพ ฯ		172	59.9
ต่างจังหวัด		115	40.1
	รวม	287	100.0
4. อาชีพของผู้ปกครอง			
รับราชการ		37	12.9
พนักงานรัฐวิสาหกิจ		9	3.1
พนักงานบริษัทเอกชน		34	11.9
ประกอบอาชีพส่วนตัว		161	56.1
อื่นๆ เช่น แม่บ้าน เกษตรกร รับจ้าง		46	16.0
	รวม	287	100.0

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	27	9.4
5,000 - 9,999 บาท	107	37.3
10,000 - 14,999 บาท	72	25.1
15,000 - 19,999 บาท	35	12.2
20,000 บาท ขึ้นไป	46	16.0
รวม	287	100.0

จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามในการศึกษาครั้งนี้ เป็นจำนวน 287 คน จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

เพศ นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย มีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 และเพศหญิง มีจำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 69.7 โดยนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

อายุ นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 18 ปี มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 นักศึกษาที่มีอายุ 19-21 ปี มีจำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 76.3 นักศึกษาที่มีอายุ 22-24 ปี มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 และนักศึกษามีอายุ มากกว่า 24 ปี มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ .7 โดยนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 19-21 ปี รองลงมา มีอายุ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 18 ปี และอายุ 22-24 ปี ตามลำดับ

ภูมิลำเนา นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีภูมิลำเนาในกรุงเทพฯ มีจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 59.9 และนักศึกษามีภูมิลำเนาต่างจังหวัด มีจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 40.1 โดยนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพฯ รองลงมา มีภูมิลำเนาต่างจังหวัด ตามลำดับ

อาชีพของผู้ปกครอง นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม อาชีพของผู้ปกครองรับราชการมีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 อาชีพของผู้ปกครองเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจมีจำนวน 9

คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 อาชีพของผู้ปกครองเป็นพนักงานบริษัทเอกชนมีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 อาชีพของผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัว มีจำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 56.1 และอาชีพของผู้ปกครอง อื่นๆ เช่น แม่บ้าน เกษตรกร รับจ้าง มีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 โดยนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อาชีพของผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัว รองลงมาอาชีพของผู้ปกครองอื่นๆ เช่น แม่บ้าน เกษตรกร รับจ้าง และอาชีพของผู้ปกครองรับราชการ ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง ต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง 5,000 - 9,999 บาท มีจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง 10,000 - 14,999 บาท มีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 25.1 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง 15,000 - 19,999 บาท มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง มากกว่า 20,000 บาท ขึ้นไป มีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 โดยนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง 5,000 - 9,999 บาท รองลงมา คือรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง 10,000 - 14,999 บาท และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง 20,000 บาท ขึ้นไป ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

การวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวรายด้าน และโดยรวม

ประเด็นที่พิจารณา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านความต้องการดำรงชีพ	3.97	.453	มาก
ด้านความต้องการความสัมพันธ์	4.02	.487	มาก
ด้านความต้องการเติบโต	4.02	.522	มาก
รวม	3.97	.409	มาก

จากตาราง 2 แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว พบว่านักศึกษา มีแรงจูงใจโดยรวมในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในระดับมาก และเมื่อ พิจารณาแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เป็นรายด้านพบว่า ด้าน ความต้องการดำรงชีพ ด้านความต้องการความสัมพันธ์ และด้านความต้องการเติบโต อยู่ใน ระดับมาก

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการดำรงชีพ

แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. อาชีพทางการท่องเที่ยวมีความ ก้าวหน้ามั่นคง	3.86	.719	มาก
2. มีอาชีพรองรับในภาคเอกชน	3.83	.683	มาก
3. เป็นวิชาชีพหารายได้พิเศษได้ หลายทาง	4.22	.668	มากที่สุด
4. เลือกประกอบอาชีพอิสระได้ ตามถนัดและพอใจ	4.20	.707	มาก
5. ความรู้ทางด้านอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว ทำให้หางานง่าย	3.88	.696	มาก
6. วิชาชีพการท่องเที่ยวสร้างเสริม การดำรงชีพได้เป็นอย่างดี	4.01	.620	มาก
7. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสร้างฐาน ความเป็นอยู่ที่ดี	3.85	.642	มาก
รวม	3.97	.453	มาก

จากตาราง 3 แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความ ต้องการดำรงชีพ พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวใน ด้านความต้องการดำรงชีพ ได้แก่ อาชีพทางการท่องเที่ยวมีความก้าวหน้ามั่นคง มีอาชีพรองรับ ในภาคเอกชน เลือกประกอบอาชีพอิสระได้ตามถนัดและพอใจ ความรู้ทางด้านอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว ทำให้หางานง่าย วิชาชีพการท่องเที่ยวสร้างเสริมการดำรงชีพได้เป็นอย่างดี และอุต

สหกรณ์ท่องเที่ยวสร้างฐานความเป็นอยู่ที่ดี อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวใน ด้านความต้องการดำรงชีพ เป็นวิชาชีพหารายได้พิเศษได้หลายทาง อยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการความสัมพันธ์

แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
8. บัณฑิตทางการท่องเที่ยวเป็นที่ต้องการของสังคม	3.83	.695	มาก
9. บัณฑิตของสถาบันเป็นที่ยอมรับของสังคม	3.69	.695	มาก
10. มีโอกาสได้พบปะเจรจากับบุคคลต่าง ๆ ในสังคม	4.31	.736	มากที่สุด
11. การเรียนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี	4.25	.665	มากที่สุด
12. สังคมยกย่องว่าบัณฑิตทางอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีบทบาทและหน้าที่ที่มีเกียรติ	3.71	.657	มาก
13. สามารถเลื่อนสถานะภาพทางสังคมได้	3.78	.709	มาก
14. ความรู้ทางวิชาการสามารถช่วยเหลือชุมชนได้	3.81	.711	มาก
15. ทำให้มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ	4.22	.656	มากที่สุด
รวม	4.02	.487	มาก

จากตาราง 4 แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการความสัมพันธ์ พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวใน ด้านความต้องการความสัมพันธ์ ได้แก่ บัณฑิตทางการท่องเที่ยวเป็นที่ต้องการของสังคม บัณฑิตของสถาบันเป็นที่ยอมรับของสังคม สังคมยกย่องว่าบัณฑิตทางอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

เที่ยวมีบทบาทและหน้าที่ที่มีเกียรติ สามารถเลื่อนสถานะภาพทางสังคมได้ ความรู้ทางวิชาการสามารถช่วยเหลือชุมชนได้ อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวใน ด้านความต้องการความสัมพันธ์ มีโอกาสได้พบปะเจรจากับบุคคลต่างๆ ในสังคม การเรียนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี และ ทำให้มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ อยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการเติบโต

แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
16. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสร้างฐานะความเป็นอยู่ที่ดี	3.97	.679	มาก
17. สังคมยกย่องบัณฑิตทางอุตสาหกรรมท่องเที่ยวว่ามีบทบาทและมีหน้าที่ที่มีเกียรติ	3.75	.626	มาก
18. มีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไป	4.10	.688	มาก
19. มีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	4.02	.726	มาก
20. ความรู้ทางวิชาการสามารถช่วยเหลือชุมชนได้	3.72	.783	มาก
21. ทำให้มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ	4.17	.710	มาก
22. เพิ่มพูนความรู้ทางด้านภาษาต่างประเทศ	4.43	.685	มาก
23. วิชาชีพทางการท่องเที่ยวทำให้หางานง่าย	3.93	.691	มาก
24. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสร้างความเจริญเติบโตให้แก่ตนเอง และประเทศชาติโดยรวม	4.10	.690	มาก
รวม	4.02	.522	มาก

จากตาราง 5 แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการเติบโต พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวใน ด้านความต้องการเติบโต ได้แก่ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสร้างฐานะความเป็นอยู่ที่ดี สังคมยกย่องบัณฑิตทางอุตสาหกรรมท่องเที่ยวว่ามีบทบาทและมีหน้าที่ที่มีเกียรติ มีโอกาสศึกษาต่อในระดับ

ที่สูงขึ้นไป มีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ความรู้ทางวิชาการ สามารถช่วยเหลือชุมชนได้ ทำให้มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพิ่มพูนความรู้ทางด้านภาษาต่างประเทศ วิชาชีพทางการท่องเที่ยวทำให้หางานง่าย และ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสร้างความเจริญเติบโตให้แก่ตนเอง และประเทศชาติ อยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจในสถาบัน

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในสถาบันในแต่ละด้าน และโดยรวม

ประเด็นที่พิจารณา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านคณาจารย์	3.92	.517	มาก
ด้านสถานที่	3.78	.631	มาก
ด้านชื่อเสียง	3.93	.608	มาก
ด้านหลักสูตร	3.94	.579	มาก
รวม	3.89	.472	มาก

จากตาราง 6 ความพึงพอใจในสถาบันในแต่ละด้าน และโดยรวม พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในสถาบันโดยรวม ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาความพึงพอใจในสถาบันในแต่ละด้าน พบว่า ด้านคณาจารย์ ด้านสถานที่ ด้านชื่อเสียงและด้านหลักสูตร อยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในสถาบันด้านคณาจารย์

ความพึงพอใจในสถาบัน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. คุณวุฒิและความรู้ความสามารถของคณาจารย์	4.11	.601	มาก
2. คณาจารย์เอาใจใส่ดูแลนักศึกษา	3.71	.728	มาก
3. คณาจารย์ให้ความเป็นกันเองกับนักศึกษา	3.82	.684	มาก
4. พัฒนาการสอนอยู่เสมอ	3.77	.702	มาก
5. ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา	3.92	.703	มาก
6. ให้คำอธิบาย คำแนะนำ คำปรึกษา ตลอดจนตอบข้อสงสัยได้อย่างชัดเจน	3.90	.639	มาก
7. เอาใจใส่จริงจังต่อการเรียน การสอน	3.89	.706	มาก
8. กระตุ้นให้นักศึกษาคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น	3.87	.637	มาก
9. ให้ความรัก ความเมตตา และความปรารถนาดีต่อนักศึกษา	3.98	.717	มาก
รวม	3.92	.517	มาก

จากตาราง 7 ความพึงพอใจในสถาบันด้านคณาจารย์ พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในสถาบัน ด้านคณาจารย์ โดยรวมในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่ามีความพึงพอใจในระดับมากทุกด้าน โดยด้านคุณวุฒิและความรู้ความสามารถของคณาจารย์ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่นๆ และด้านคณาจารย์เอาใจใส่ดูแลนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในสถาบันด้านสถานที่

ความพึงพอใจในสถาบัน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
10. สถานที่ตั้งของสถาบันสะดวก สบายในการเดินทางมาเรียน	3.73	.906	มาก
11. สถาบันมีพื้นที่กว้างขวาง สะดวก สบาย	3.67	.810	มาก
12. บรรยากาศในห้องเรียน	3.68	.782	มาก
13. อุปกรณ์การเรียนการสอน	3.62	.752	มาก
14. สภาวะแวดล้อมของสถาบัน	3.70	.754	มาก
รวม	3.78	.631	มาก

จากตาราง 8 ความพึงพอใจในสถาบันด้านสถานที่ พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในสถาบัน ด้านสถานที่ โดยรวมในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่ามีความพึงพอใจในระดับมากทุกด้าน โดยในด้านสถานที่ตั้งของสถาบันสะดวกสบายในการเดินทางมาเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น และด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในสถาบันด้านชื่อเสียง

ด้านชื่อเสียง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
15. ความมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันทั่วไป	4.08	.677	มาก
16. การเป็นสถานศึกษาของรัฐ	4.07	.742	มาก
17. การยอมรับผู้สำเร็จการศึกษา ของสถาบัน โดยทั่วไปจากทั้งภาครัฐ และเอกชน	3.85	.757	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

ด้านชื่อเสียง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
18. มีเทคโนโลยี และนวัตกรรมทาง			
ด้านการศึกษาที่ทันสมัย	3.84	.724	มาก
19. มาตรฐานในการเรียนการสอน	3.82	.653	มาก
รวม	3.93	.608	มาก

จากตาราง 9 ความพึงพอใจในสถาบันด้านชื่อเสียง พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในสถาบัน ด้านชื่อเสียงโดยรวมในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่ามีความพึงพอใจในระดับมากทุกด้าน โดยในด้านความมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันทั่วไป มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น และด้านมาตรฐานในการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจในสถาบัน
ด้านหลักสูตร

ความพึงพอใจในสถาบัน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
20. เปิดสอนหลักสูตรตามความต้องการของ			
นักศึกษา	3.88	.710	มาก
21. มีหลักสูตรที่ทันสมัยสอดคล้องกับเทคโนโลยี			
สมัยใหม่	3.91	.701	มาก
22. มีวิชาเลือกภาษาต่างประเทศเพิ่มอีก 1 วิชา			
นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ เช่น ภาษาจีน ภาษา			
ญี่ปุ่น หรือภาษาฝรั่งเศส	3.99	.793	มาก
23. การอบรมมัคคุเทศน์ และการออกฝึกภาค			
สนามของหลักสูตรที่กำหนดไว้	3.99	.700	มาก
24. การฝึกงานภาคปฏิบัติ ก่อนจบการศึกษาหลัก			
สูตรโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	4.05	.703	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

ความพึงพอใจในสถาบัน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
25. การจัดหลักสูตรส่งเสริมความรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.89	.716	มาก
26. หลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน	3.85	.719	มาก
27. หลักสูตรมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.94	.712	มาก
28. หลักสูตรส่งเสริมผู้เรียนให้ภูมิใจในอาชีพ	4.03	.761	มาก
รวม	3.94	.579	มาก

จากตาราง 10 ความพึงพอใจในสถาบันด้านหลักสูตร พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในสถาบัน ด้านหลักสูตร โดยรวมในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่ามีความพึงพอใจในระดับมากทุกด้าน โดยในด้านการฝึกงานภาคปฏิบัติ ก่อนจบการศึกษาหลักสูตรโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น และด้านหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อ 1 ลักษณะของนักศึกษาที่แตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว แตกต่างกัน

1.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว แตกต่างกัน

H_0 : นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว แตกต่างกัน

ตาราง 11 แสดงการทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรม
ท่องเที่ยวโดยรวม และรายด้าน จำแนกตามเพศ

แรงจูงใจในการเรียน โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว	ชาย			หญิง			t	p-value
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ		
ด้านความต้องการ ดำรงชีพ	3.97	.416	มาก	3.97	.469	มาก	-.077	.939
ด้านความต้องการ ความสัมพันธ์	3.98	.549	มาก	4.04	.458	มาก	-1.007	.315
ด้านความต้องการเติบโต	3.97	.559	มาก	4.05	.504	มาก	-1.187	.236
รวม	3.89	.443	มาก	4.01	.388	มาก	-.24*	.017

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 การทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชา
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวมกับเพศ พบว่าค่า p-value เท่ากับ .017 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ
ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักศึกษาที่มีเพศ
ต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูง
ใจด้านความต้องการดำรงชีพ ด้านความต้องการความสัมพันธ์ ด้านความต้องการเติบโต ไม่
แตกต่างกัน

1.2 นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
ที่แตกต่างจากกลุ่มอื่น

H_0 : นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
ที่ไม่แตกต่างจากกลุ่มอื่น

H_1 : นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
ที่แตกต่างจากกลุ่มอื่น

ตาราง 12 แสดงการทดสอบความแตกต่างแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรม
ท่องเที่ยวโดยรวม และรายด้าน จำแนกตามอายุ

แรงจูงใจในการเรียน โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F- Ratio	F- Prob.
ด้านความต้องการดำรงชีพ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.345	.448	2.212	.087
	ภายในกลุ่ม	283	57.373	.203		
	รวม	286	58.718			
ด้านความต้องการความ สัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	3	1.266	.422	1.792	.149
	ภายในกลุ่ม	283	66.609	.235		
	รวม	286	67.875			
ด้านความต้องการเติบโต	ระหว่างกลุ่ม	3	.296	.099	.360	.782
	ภายในกลุ่ม	283	77.579	.274		
	รวม	286	77.875			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	.965	.322	1.945	.122
	ภายในกลุ่ม	283	46.812	.165		
	รวม	286				

ตาราง 12 การทดสอบความแตกต่างแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมกับ
อายุ พบว่าเมื่อพิจารณาค่า F-Prob. โดยรวมและด้านย่อย มีค่ามากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับ
สมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมี
อย่างน้อย 1 กลุ่มมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างจาก
กลุ่มอื่นโดยรวมและด้านย่อยไม่แตกต่าง

1.3 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่อง
เที่ยวแตกต่างกัน

H_0 : นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรม
ท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรม
ท่องเที่ยวแตกต่างกัน

ตาราง 13 แสดงการทดสอบความแตกต่างแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรม
ท่องเที่ยวโดยรวม และรายด้าน จำแนกตามภูมิลำเนา

แรงจูงใจในการ เรียนโปรแกรม วิชาอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว	กรุงเทพฯ			ต่างจังหวัด			t	p-value
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ สำคัญ		
ด้านการดำรงชีพ	3.96	.463	มาก	3.98	.439	มาก	-.426	.670
ด้านความ สัมพันธ์	3.99	.452	มาก	4.06	.535	มาก	-1.137	.257
ด้านการเติบโต	4.01	.524	มาก	4.04	.520	มาก	-.599	.550
รวม	3.95	.387	มาก	4.00	.439	มาก	-.945	.346

จากตาราง 13 การทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชา
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวม และรายด้านกับภูมิลำเนา พบว่าค่า p-value มากกว่า .05 นั้น
คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนา
ต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไม่แตกต่างกันโดยรวม
และรายด้านไม่แตกต่างกัน

1.4 นักศึกษาที่อาชีพของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรม
ท่องเที่ยวแตกต่างจากกลุ่มอื่น

H_0 : นักศึกษาที่อาชีพของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรม
ท่องเที่ยวไม่แตกต่างจากกลุ่มอื่น

H_1 : นักศึกษาที่อาชีพของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรม
ท่องเที่ยวแตกต่างจากกลุ่มอื่น

ตาราง 14 แสดงการทดสอบความแตกต่างแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรม
ท่องเที่ยวโดยรวม และรายด้าน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

แรงจูงใจในการเรียน โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F- Prob.
ด้านการดำรงชีพ	ระหว่างกลุ่ม	4	1.538	.384	1.896	.111
	ภายในกลุ่ม	282	57.180	.203		
	รวม	286	58.718			
ด้านความสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	4	3.530	.882	3.867**	.004
	ภายในกลุ่ม	282	64.345	.228		
	รวม	286	67.875			
ด้านการเติบโต	ระหว่างกลุ่ม	4	1.398	.350	1.289	.274
	ภายในกลุ่ม	282	76.476	.271		
	รวม	286	77.875			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	.918	.230	1.382	.240
	ภายในกลุ่ม	282	46.859	.166		
	รวม	286	47.777			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 14 การทดสอบความแตกต่างของแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชา
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวมกับอาชีพของผู้ปกครอง พบว่าค่า F-Prob. มากกว่า .05 นั้น คือ
ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักศึกษาที่อาชีพ
ของผู้ปกครองต่างกันมีอย่างน้อย 1 กลุ่มมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่อง
เที่ยวที่ไม่แตกต่างจากกลุ่มอื่น แต่เมื่อพิจารณารายด้าน ได้แก่ ด้านความต้องการดำรงชีพ
ด้านความต้องการความสัมพันธ์ และด้านความต้องการเติบโต มีค่า F-Prob. เท่ากับ .111,
.004 และ .274 ซึ่งด้านความต้องการความสัมพันธ์ มีค่า F-Prob. น้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธ
สมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักศึกษาที่อาชีพของผู้ป
กครองต่างกันมีอย่างน้อย 1 กลุ่มมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่
แตกต่างจากกลุ่มอื่น

ด้านความต้องการความสัมพันธ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านความต้องการดำรงชีพ และด้านความต้องการเติบโตพบว่านักศึกษาที่อาชีพของผู้ปกครองต่างกันมีอย่างน้อย 1 กลุ่มมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างจากกลุ่มอื่น เนื่องจากพบความแตกต่างแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความสัมพันธ์ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่วิธี LSD ต่อไป

ตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความสัมพันธ์ เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ		รับราชการ	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ อาชีพ ส่วนตัว	อื่นๆ เช่น แม่บ้าน เกษตรกร รับจ้าง
	$\bar{X}$	3.81	4.11	3.85	4.09	4.04
รับราชการ	3.81		.30 (.092)	.04 (.711)	.28** (.001)	.23* (.028)
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4.11			.26 (.150)	.02 (.913)	.07 (.698)
พนักงานบริษัทเอกชน	3.85				.24** (.008)	.05 (.079)
ประกอบอาชีพส่วนตัว	4.09					.05 (.534)
อื่นๆ เช่น แม่บ้าน เกษตรกร รับจ้าง	4.04					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 15 แสดงว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ และนักศึกษาที่ผู้ปกครอง ประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักศึกษาที่ผู้ปกครอง

ประกอบธุรกิจส่วนตัว แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความสัมพันธ์ มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย เท่ากับ .28 ซึ่งนักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบธุรกิจส่วนตัว มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ

นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ และนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพ อื่นๆ เช่น แม่บ้าน เกษตรกร รับจ้าง พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .028 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพ อื่นๆ เช่น แม่บ้าน เกษตรกร รับจ้าง แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความสัมพันธ์ มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย เท่ากับ .24 ซึ่งนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพ อื่นๆ เช่น แม่บ้าน เกษตรกร รับจ้าง มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ

นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และนักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัว พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .008 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพ อื่นๆ เช่น แม่บ้าน เกษตรกร รับจ้าง แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความสัมพันธ์ มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย เท่ากับ .23 ซึ่งนักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัว มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

1.5 นักศึกษาที่รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแตกต่างจากกลุ่มอื่น

H_0 : นักศึกษาที่รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไม่แตกต่างจากกลุ่มอื่น

H_1 : นักศึกษาที่รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแตกต่างจากกลุ่มอื่น

ตาราง 16 แสดงการทดสอบความแตกต่างแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรม
ท่องเที่ยวโดยรวม และรายด้านจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง

แรงจูงใจในการเรียน โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F- Ratio	F- Prob.
ด้านการดำรงชีพ	ระหว่างกลุ่ม	4	.600	.150	.728	.573
	ภายในกลุ่ม	282	58.117	.206		
	รวม	286	58.718			
ด้านความสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	4	.074	.019	.077	.989
	ภายในกลุ่ม	282	67.800	.240		
	รวม	286	67.875			
ด้านการเติบโต	ระหว่างกลุ่ม	4	.085	.021	.077	.989
	ภายในกลุ่ม	282	77.790	.276		
	รวม	286	77.875			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	.404	.101	.601	.662
	ภายในกลุ่ม	282	47.373	.168		
	รวม	286	47.777			

ตาราง 16 การทดสอบความแตกต่างแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรม
ท่องเที่ยวกับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง พบว่าเมื่อพิจารณาค่า F-Prob. โดยรวมและ
ด้านย่อย มีค่ามากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1)
หมายความว่า นักศึกษาที่รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครองต่างกันมีอย่างน้อย 1 กลุ่มมีแรงจูง
ใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างจากกลุ่มอื่น ทั้งโดยรวมและด้าน
ย่อย

สมมติฐานข้อ 2 แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีความ
สัมพันธ์กับความพึงพอใจในสถาบัน

2.1 แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการดำรง
ชีพของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในสถาบันโดยรวมและรายด้าน

H_0 : แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการดำรงชีพของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในสถาบันโดยรวมและรายด้าน

H_1 : แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการดำรงชีพของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในสถาบันโดยรวมและรายด้าน

ตาราง 17 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในสถาบันโดยรวม และรายด้าน จำแนกตามแรงจูงใจด้านความต้องการดำรงชีพของนักศึกษา

ความพึงพอใจในสถาบัน	แรงจูงใจด้านความต้องการดำรงชีพของนักศึกษา	
	Pearson correlation (r)	Sig. (2-tailed)
ด้านคณาจารย์	.214**	.000
ด้านสถานที่	.135*	.023
ด้านชื่อเสียง	.348**	.000
ด้านหลักสูตร	.273**	.000
รวม	.262**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 17 พบว่า แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการดำรงชีพของนักศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในสถาบันโดยรวม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ Pearson correlation (r) เท่ากับ .262 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ

เมื่อพิจารณารายด้าน ความพึงพอใจในสถาบัน ด้านคณาจารย์ ด้านสถานที่ ด้านชื่อเสียง และด้านหลักสูตร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการดำรงชีพของนักศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ Pearson correlation (r) เท่ากับ .214, .135, .348 และ .273 ตามลำดับ ซึ่งด้านคณาจารย์ ด้านชื่อเสียง และด้านหลักสูตรมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ ส่วนด้านสถานที่เป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก

2.2 แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการความสัมพันธ์ของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในสถาบันโดยรวมและรายด้าน

H_0 : แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการความสัมพันธ์ของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในสถาบันโดยรวมและรายด้าน

H_1 : แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการความสัมพันธ์ของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในสถาบันโดยรวมและรายด้าน

ตาราง 18 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในสถาบันโดยรวม และรายด้าน จำแนกตามแรงจูงใจด้านความต้องการความสัมพันธ์ของนักศึกษา

ความพึงพอใจในสถาบัน	แรงจูงใจด้านความต้องการความสัมพันธ์ของนักศึกษา	
	Pearson correlation (r)	Sig. (2-tailed)
ด้านคณาจารย์	.326**	.000
ด้านสถานที่	.175**	.003
ด้านชื่อเสียง	.430**	.000
ด้านหลักสูตร	.314**	.000
รวม	.345**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 18 พบว่า แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความสัมพันธ์ของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในสถาบันโดยรวม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ Pearson correlation (r) เท่ากับ .345 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ

เมื่อพิจารณารายด้าน ความพึงพอใจในสถาบัน ด้านคณาจารย์ ด้านสถานที่ ด้านชื่อเสียง และด้านหลักสูตร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความสัมพันธ์ของนักศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ Pearson correlation (r) เท่ากับ .326, .175, .430 และ .314 ตามลำดับ ซึ่ง ด้านคณาจารย์ ด้านหลักสูตรมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ ด้านสถานที่มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก และด้านชื่อเสียงมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

2.3 แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการเติบโตของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในสถาบันโดยรวมและรายด้าน

H_0 : แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการเติบโตของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในสถาบันโดยรวมและรายด้าน

H_1 : แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการเติบโตของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในสถาบันโดยรวมและรายด้าน

ตาราง 19 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในสถาบันโดยรวม และรายด้าน จำแนกตามแรงจูงใจด้านความต้องการเติบโตของนักศึกษา

ความพึงพอใจในสถาบัน	แรงจูงใจด้านความต้องการเติบโตของนักศึกษา	
	Pearson correlation (r)	Sig. (2-tailed)
ด้านคณาจารย์	.395**	.000
ด้านสถานที่	.227**	.000
ด้านชื่อเสียง	.522**	.000
ด้านหลักสูตร	.409**	.000
รวม	.435**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 1 พบว่า แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการเติบโตของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในสถาบันโดยรวม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ Pearson correlation (r) เท่ากับ .435 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายด้าน ความพึงพอใจในสถาบัน ด้านคณาจารย์ ด้านสถานที่ ด้านชื่อเสียง และด้านหลักสูตร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการเติบโตของนักศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ Pearson correlation (r) เท่ากับ .395, .227, .522 และ .409 ตามลำดับ โดยด้านคณาจารย์ ด้านสถานที่ มีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ ด้านชื่อเสียงและด้านหลักสูตรมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

ตาราง 20 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง
1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวแตกต่างกัน	✓	
2. นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวแตกต่างกัน		✓
3. นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรม วิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแตกต่างกัน		✓
4. นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูง ใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแตกต่างกัน		✓
5. นักศึกษาที่อาชีพของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียน โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวความต้องการความสัมพันธ์ แตกต่างกัน	✓	
6. แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้าน ความต้องการดำรงชีพของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับความพึง พอใจในสถาบันโดยรวมและรายด้าน	✓	
7. แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้าน ความต้องการความสัมพันธ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับความ พึงพอใจในสถาบันโดยรวมและรายด้าน	✓	
8. แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้าน ความต้องการเติบโตของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับความพึงพอ ใจในสถาบันโดยรวมและรายด้าน	✓	

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐานและวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและความพึงพอใจในสถาบันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะใช้ในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ตลอดจนการพัฒนาบุคลากร การกำหนดแนวทางการรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับของแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ใน 3 ด้านคือ ด้านความต้องการดำรงชีพ ด้านความต้องการความสัมพันธ์ และด้านความต้องการเติบโต
2. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจในสถาบัน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

สมมติฐานในการวิจัย

1. ลักษณะของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์ ต่อแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
2. แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในสถาบัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรเป้าหมาย

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สถาบันราชภัฏสวนสุนันทาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ภาคปกติ และภาคสมทบจำนวน 287 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและความพึงพอใจในสถาบันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิลำเนา อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของนักศึกษามี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความต้องการดำรงชีพ ด้านความต้องการความสัมพันธ์ และด้านความต้องการเติบโต

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในสถาบัน มี 4 ด้าน ได้แก่ ด้านคณาจารย์ ด้านสถานที่ ด้านชื่อเสียง และด้านหลักสูตร

ลักษณะของแบบสอบถามในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยวิธีของ ลิกิรท์

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากตำรา เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. กำหนดโครงสร้างแบบสอบถามตามประเด็นสำคัญของจุดมุ่งหมาย และขอบเขตของการศึกษา
3. นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อการตรวจสอบ ขอคำแนะนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับความมุ่งหมายของการวิจัย
4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไข เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อปรับปรุงให้มีความถูกต้องเหมาะสมก่อนนำไปใช้
5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha – Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) ซึ่งคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น ได้ดังนี้

5.1 แบบสอบถามตอนที่ 2 หากพิจารณาค่าความเชื่อมั่นเป็นรายด้านพบว่า

ค่าความเชื่อมั่นด้านการดำรงชีพ เท่ากับ .6824

ค่าความเชื่อมั่นด้านความสัมพันธ์ เท่ากับ .7060

ค่าความเชื่อมั่นด้านการเติบโต เท่ากับ .7858

5.2 แบบสอบถามตอนที่ 3 หากพิจารณาค่าความเชื่อมั่นเป็นรายด้านพบว่า

ค่าความเชื่อมั่นด้านคณาจารย์ เท่ากับ .8646

ค่าความเชื่อมั่นด้านสถานที่ เท่ากับ .7835

ค่าความเชื่อมั่นด้านชื่อเสียง เท่ากับ .6915

ค่าความเชื่อมั่นด้านหลักสูตร เท่ากับ .8661

ดังนั้นสรุปว่าแบบสอบถามชุดนี้มีค่าความเชื่อมั่นที่สามารถยอมรับได้ จึงนำแบบสอบถามชุดนี้ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอให้ออกหนังสือรับรอง และขอความร่วมมือไปยังคณบดี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา แล้วนำไปพร้อมกับแบบสอบถามด้วยตนเอง
2. ชี้แจงนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ภาคปกติ และภาคสมทบ จำนวน 287 คน เพื่อให้เข้าใจวัตถุประสงค์ในการตอบ และอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามให้เข้าใจชัดเจน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 16 – 22 กรกฎาคม 2547

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องของแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 287 ฉบับ
2. จำแนกข้อมูลแบบสอบถามตามตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิลำเนา อาชีพของผู้ปกครอง และฐานะรายได้ของผู้ปกครอง
3. จำแนกข้อมูลแบบสอบถามตามตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการดำรงชีพ ความต้องการความสัมพันธ์ และความต้องการเติบโต พร้อมตรวจให้คะแนนแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและความพึงพอใจในสถาบัน ในแต่ละข้อคำถาม ตามน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกที่ปรากฏ
4. นำข้อมูลไปวิเคราะห์ประมวลผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิลำเนา อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง ทำการวิเคราะห์ความถี่และค่าร้อยละ เพื่ออธิบายลักษณะข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของนักศึกษามี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความต้องการดำรงชีพ ด้านความต้องการความสัมพันธ์ และด้านความต้องการเติบโต ทำการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อหาระดับความจูงใจโดยรวม และรายด้าน

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในสถาบันมี 4 ด้าน ได้แก่ ด้านคณาจารย์ ด้านสถานที่ ด้านชื่อเสียง และด้านหลักสูตร ทำการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อหาระดับความพึงพอใจโดยรวม และรายด้าน

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์ ต่อแรงจูงใจในการเรียน โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

การทดสอบสมมติฐานใช้ค่าสถิติ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะของนักศึกษา กับแรงจูงใจในการเรียน โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หากพบค่าความแตกต่างให้หาค่าความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

สมมติฐานข้อที่ 2. แรงจูงใจในการเรียน โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของนักศึกษามีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในสถาบัน

การทดสอบสมมติฐานใช้การวิเคราะห์ความความสัมพันธ์โดยใช้ Pearson correlation

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาแรงจูงใจในการเรียน โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและความพึงพอใจในสถาบันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสุรินทร์ สรุปผลได้ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่านักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุ 19-21 ปี รองลงมา มีอายุ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 18 ปี และอายุ 22-24 ปี ตามลำดับ มีภูมิลำเนาในกรุงเทพฯ เมื่อพิจารณาอาชีพของผู้ปกครอง พบว่าส่วนใหญ่อาชีพของผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัว รองลงมาอาชีพของผู้ปกครองรับราชการ และพนักงานบริษัทเอกชน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง 5,000 - 9,999 บาท รองลงมา คือรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง 10,000 - 14,999 บาท และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง 15,000 - 19,999 บาท ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการเรียน โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการเรียน โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว พบว่าแรงจูงใจโดยรวมในการเรียน โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในระดับมากและเมื่อพิจารณาแรงจูงใจในการเรียน โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นรายด้าน พบว่าด้านความต้องการดำรงชีพ ด้านความต้องการความสัมพันธ์ และด้านความต้องการเติบโต อยู่ในระดับมาก

แรงจูงใจด้านความต้องการดำรงชีพ

แรงจูงใจในการเรียน โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการดำรงชีพ ได้แก่ อาชีพทางการท่องเที่ยวมีความก้าวหน้ามั่นคง มีอาชีพรองรับในภาคเอกชน เลือกประกอบอาชีพอิสระได้ตามนัดและพอใจ ความรู้ทางด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทำให้หางานง่าย วิชาชีพการท่องเที่ยวสร้างเสริมการดำรงชีพได้เป็นอย่างดี และอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสร้างฐานความเป็นอยู่ที่ดี อยู่ใน

ระดับมาก และเมื่อพิจารณาแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวใน ด้านความต้องการดำรงชีพ เป็นวิชาชีพหารายได้พิเศษได้หลายทาง อยู่ในระดับมากที่สุด

แรงจูงใจด้านความต้องการความสัมพันธ์

แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการความสัมพันธ์ ได้แก่ บัณฑิตทางการท่องเที่ยวเป็นที่ต้องการของสังคม บัณฑิตของสถาบันเป็นที่ยอมรับของสังคม การเรียนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี สังคมยกย่องว่าบัณฑิตทางอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีบทบาทและหน้าที่ที่มีเกียรติ สามารถเลื่อนสถานะภาพทางสังคมได้ ความรู้ทางวิชาการสามารถช่วยเหลือชุมชนได้ อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวใน ด้านความต้องการความสัมพันธ์ มีโอกาสได้พบปะเจรจากับบุคคลต่างๆ ในสังคม การเรียนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี และ ทำให้มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ อยู่ในระดับมากที่สุด

แรงจูงใจด้านความต้องการเติบโต

แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการเติบโต ได้แก่ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสร้างฐานะความเป็นอยู่ที่ดี สังคมยกย่องบัณฑิตทางอุตสาหกรรมท่องเที่ยวว่ามีบทบาทและมีหน้าที่ที่มีเกียรติ มีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไป มีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ความรู้ทางวิชาการสามารถช่วยเหลือชุมชนได้ ทำให้มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพิ่มพูนความรู้ทางด้านภาษาต่างประเทศ วิชาชีพทางการท่องเที่ยวทำให้หางานง่าย และอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสร้างความเจริญเติบโตให้แก่ตนเอง และประเทศชาติ อยู่ในระดับมาก

การวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจในสถาบัน

นักศึกษามีความพึงพอใจในสถาบันโดยรวม ในระดับมาก และเมื่อความพึงพอใจในสถาบันในแต่ละด้าน พบว่า ด้านคณาจารย์ ด้านสถานที่ และด้านชื่อเสียง อยู่ในระดับมาก

ความพึงพอใจด้านคณาจารย์

ความพึงพอใจในสถาบันด้านคณาจารย์ พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในสถาบัน ด้านคณาจารย์ ได้แก่ คุณวุฒิและความรู้ความสามารถของคณาจารย์ คณาจารย์เอาใจใส่ดูแลนักศึกษา คณาจารย์ให้ความเป็นกันเองกับนักศึกษา พัฒนาการสอนอยู่เสมอ ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา ให้คำอธิบาย คำแนะนำ คำปรึกษา ตลอดจนตอบข้อสงสัยได้อย่างชัดเจน เอาใจใส่จริงจังต่อการเรียน การสอน กระตุ้นให้นักศึกษาคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น และ ให้ความรัก ความเมตตา และความปรารถนาดีต่อนักศึกษา อยู่ในระดับมาก

ความพึงพอใจด้านสถานที่

ความพึงพอใจในสถาบันด้านสถานที่ พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในสถาบัน ได้แก่ ด้านสถานที่ สถานที่ตั้งของสถาบันสะดวกสบายในการเดินทางมาเรียน สถาบันมีพื้นที่กว้างขวาง สะดวกสบาย บรรยากาศในห้องเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอน และ สภาวะแวดล้อมของสถาบัน อยู่ในระดับมาก

ความพึงพอใจด้านชื่อเสียง

ความพึงพอใจในสถาบันด้านชื่อเสียง พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในสถาบัน ด้านชื่อเสียง ได้แก่ ความมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันทั่วไป การเป็นสถานศึกษาของรัฐ การยอมรับผู้สำเร็จการศึกษาของสถาบัน โดยทั่วไปจากทั้งภาครัฐและเอกชน มีเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางด้านการศึกษาที่ทันสมัย และ มาตรฐานในการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก

ความพึงพอใจด้านหลักสูตร

ความพึงพอใจในสถาบันด้านหลักสูตร พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในสถาบัน ด้านหลักสูตร ได้แก่ เปิดสอนหลักสูตรตามความต้องการของนักศึกษา มีหลักสูตรที่ทันสมัยสอดคล้องกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ มีวิชาเลือกภาษาต่างประเทศเพิ่มอีก 1 วิชา นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น หรือภาษาฝรั่งเศส การอบรมภาคฤดูร้อน และการออกฝึกภาคสนามของหลักสูตรที่กำหนดไว้ การฝึกงานภาคปฏิบัติ ก่อนจบการศึกษาหลักสูตรโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การจัดหลักสูตรส่งเสริมความรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ หลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน หลักสูตรมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และหลักสูตรส่งเสริมผู้เรียนให้ภูมิใจในอาชีพ อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

ผลการวิจัยแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและความพึงพอใจในสถาบันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสุรินทร์ โดยมีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความต้องการดำรงชีพ ด้านความต้องการความสัมพันธ์ ด้านความต้องการเติบโต อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านความต้องการความสัมพันธ์ ด้านความต้องการเติบโต นักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมากกว่าด้านความต้องการดำรงชีพ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าด้านความต้องการดำรงชีพ เป็นวิชาชีพหารายได้พิเศษได้หลายทาง ซึ่งกลุ่มนักศึกษาตัวอย่างมีแรงจูงใจสูง สอดคล้องกับแนวคิดของ ปฐม นิคมานนท์ (2528 : 321) กล่าวว่า เหตุจูงใจในการเข้ามาเรียนเหตุผลหนึ่งคือ เหตุจูงใจด้านอาชีพ เป็นเหตุผลที่สำคัญ เพราะต้องการพัฒนาตนเองทั้งด้านอาชีพ ความรู้ เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้น ได้รับการเลื่อน

ตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น พิจารณาด้านความต้องการความสัมพันธ์ นักศึกษาให้ความสำคัญกับแรงจูงใจในเรื่องมีโอกาสได้พบปะเจรจากับบุคคลต่างๆ ในสังคม การเรียนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี ทำให้มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ในระดับมากที่สุด เนื่องจาก และเมื่อพิจารณาด้านความต้องการเติบโต นักศึกษามีแรงจูงใจในระดับสำคัญมากในทุกข้อ

2. ความพึงพอใจในสถาบัน พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจโดยรวม และรายด้านในระดับมาก โดยเฉพาะด้านหลักสูตร ด้านชื่อเสียง และด้านคณาจารย์ นักศึกษามีความพึงพอใจมากกว่าด้านสถานที่

เมื่อพิจารณาเป็นด้านคณาจารย์ พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจมากในทุกข้อทั้งนี้ เป็นเพราะคณาจารย์ มีคุณวุฒิและความรู้ความสามารถของคณาจารย์ การประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา การให้ความรัก ความเมตตา และความปรารถนาดีต่อนักศึกษา คณาจารย์เอาใจใส่ดูแลนักศึกษา คณาจารย์ให้ความเป็นกันเองกับนักศึกษา พัฒนาการสอนอยู่เสมอ ให้คำอธิบาย คำแนะนำ คำปรึกษา ตลอดจนตอบข้อสงสัยได้อย่างชัดเจน เอาใจใส่จริงจังต่อการเรียน การสอน และกระตุ้นให้นักศึกษาคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น ดังที่วิทูรย์ อุปถัมภ์ (2530 : 12) สรุปว่า การสอนวิชาชีวะมีทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ครูควรมีความรู้อย่างลึกซึ้งเพียงพอที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ ทักษะความเข้าใจในอาชีพเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียน ดังนั้นครูควรมีประสบการณ์ความเชี่ยวชาญเฉพาะในสาขาวิชาที่สอน และบันลือ พงกษะวัน (2534 : 63) กล่าวว่า ผู้เรียนจะมีความรู้ลึกซึ้งนิยมนกย่องบุคคลที่เขาเลื่อมใส มักเกิดศรัทธา จากประสบการณ์ที่พบ ซึ่งภาพรวมที่พบภายนอกย่อมศรัทธาให้เกิดในตัวผู้เรียนได้ดี และงานวิจัยของสุรวีย์ เพียรเพชรเลิศ (2543) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเรียนการสอนพบว่านักศึกษามีความเห็นในระดับมากด้านอาจารย์ผู้สอนมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับความเป็นครู

เมื่อพิจารณาด้านสถานที่ พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจมากในทุกข้อทั้งนี้เป็น เพราะสถานที่ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา มีสถานที่ตั้งของสถาบันสะดวกสบายในการเดินทางมาเรียน สถาบันมีพื้นที่กว้างขวาง สะดวกสบาย บรรยากาศในห้องเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอน และสภาวะแวดล้อมของสถาบัน สอดคล้องกับงานวิจัยของอัมพิกา หล่อหลอม (2546 : 74) พบว่าทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย อยู่ในย่านธุรกิจ การเดินทางสะดวก มีสถานที่ให้พบปะสังสรรค์ มีความร่มรื่น จึงทำให้นักศึกษาดัดสันใจศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เมื่อพิจารณาด้านชื่อเสียง พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจมากในทุกข้อทั้งนี้เป็น เพราะสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันทั่วไป เป็นสถานศึกษาของรัฐ การยอมรับผู้สำเร็จการศึกษาของสถาบัน โดยทั่วไปจากทั้งภาครัฐและเอกชน มีเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางด้านการศึกษาที่ทันสมัย อีกทั้งมีมาตรฐานในการเรียนการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของเปรมชัย สโรบล (2542 : 65) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร พบว่า ด้านคุณลักษณะของสถาบันเป็นเหตุจูงใจในการศึกษาต่อในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนันทา ศรีสังทรัพย์ (2545 : 50) ศึกษาแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนสาขาวิชาเอก

ธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท พบว่าด้านสถาบันเป็นแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษา

พิจารณาด้านหลักสูตร พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจมากในทุกข้อทั้งนี้เป็นเพราะสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา เปิดสอนหลักสูตรตามความต้องการของนักศึกษา มีหลักสูตรที่ทันสมัย สอดคล้องกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ มีวิชาเลือกภาษาต่างประเทศเพิ่มอีก 1 วิชา นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น หรือภาษาฝรั่งเศส การอบรมมัคคุเทศน์ และการออกฝึกภาคสนามของหลักสูตรที่กำหนดไว้ การฝึกงานภาคปฏิบัติ ก่อนจบการศึกษาหลักสูตรโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การจัดหลักสูตรส่งเสริมความรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ หลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน หลักสูตรมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และหลักสูตรส่งเสริมผู้เรียนให้ภูมิใจในอาชีพ สอดคล้องกับงานวิจัยของอุมาพร ร่วงน้อย (2546 : 65) พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในหลักสูตร อยู่ในระดับมาก งานวิจัยของTaba (1962 : 284) พบว่าเนื้อหาสาระวิชาที่จัดไว้เป็นระบบ ตลอดจนประสิทธิภาพ และกิจกรรมการเรียนการสอน ที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความสามารถตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตรการเลือกเนื้อหา มาบรรจุในหลักสูตรจะต้องมีความถูกต้อง ทันสมัย และสอดคล้องกับวุฒิภาวะ ประสิทธิภาพและความสนใจของผู้เรียน

3. ลักษณะของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์ ต่อแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สามารถอภิปรายผลตามตัวแปรที่ศึกษาได้ดังนี้

3.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวมแตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความต้องการดำรงชีพ ด้านความต้องการความสัมพันธ์ ด้านความต้องการเติบโต ไม่มีความแตกต่าง พบว่าความแตกต่างในเรื่องเพศกับแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวมแตกต่างกัน โดยเพศหญิงมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวมมากกว่าเพศชาย และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านความต้องการความสัมพันธ์ กับด้านความต้องการเติบโต เพศหญิงจะมีแรงจูงใจมากกว่าเพศชาย ดังนั้นการใช้แรงจูงใจหรือปัจจัยกระตุ้นให้บุคคลกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการ นั้นเพศหญิงน่าจะสนใจได้ง่ายกว่าเนื่องจากสภาพร่างกายและจิตใจเพศหญิงมีความอ่อนแอมากกว่าเพศชาย การใช้แรงกระตุ้นหรือเงื่อนไขต่าง ๆ จูงใจสามารถทำได้ง่ายกว่าเพศชาย ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของรังรอง สีทองดี (2535 : 253) ทำการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโท ภาควิชาเศรษฐศาสตร์นิพนธ์วิโรฒ ประสานมิตร ผลที่ได้พบว่ามีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้ารับการศึกษาคือไม่แตกต่างกัน

3.2 นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งโดยรวมและด้านย่อยไม่แตกต่างกัน จากการศึกษาพบว่ากลุ่มนักศึกษาตัวอย่างเป็นนักศึกษาปี 1 ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 18 ปีและ 19-21 ปี คิดเป็นร้อยละ 97 ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาทั้งหมด ซึ่งเป็นวัยที่มีอายุแตกต่างกันไม่มากนักหรืออาจกล่าวว่าเป็นวัยที่ใกล้เคียงกันสำหรับนักศึกษาปี 1 ซึ่งขัดแย้งกับแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจที่ว่า แรงจูงใจในการศึกษาของแต่ละคนจะแตกต่างกันออกไปตามวัย อายุ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของรังรอง สีทองดี (2535 : 253) ทำการ

ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโท ภาคพิเศษมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผลที่ได้พบว่านิสิตที่มีอายุต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้ารับการศึกษาคือไม่แตกต่างกัน

3.3 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน พบว่ากลุ่มนักศึกษาตัวอย่างส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพฯ ประมาณร้อยละ 60 ซึ่งขัดแย้งกับแนวคิดของเจือจันทร์ จงสถิตอยู่ (2525 : 19) ที่ว่าแรงจูงใจในการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน

3.4 นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการความสัมพันธ์แตกต่างกัน ผู้ปกครองมีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการความสัมพันธ์แตกต่างกัน พบว่าผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพส่วนตัว มีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการความสัมพันธ์ในระดับมาก ซึ่งมากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพอื่นๆ เช่น แม่บ้าน เกษตรกร รับจ้าง และมากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของอุไรวรรณ วรรณศิลป์ (2540 : บทคัดย่อ) พบว่านักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนต่างกันด้วย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของความต้องการความสัมพันธ์ พบว่า การมีโอกาสได้พบปะเจรจากับบุคคลต่างๆ ในสังคม การเรียนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี และทำให้มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ นักศึกษามีแรงจูงใจในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทำให้นักศึกษามีโอกาสหรือเปิดโอกาสให้กับนักศึกษาได้เรียนรู้ด้านความต้องการความสัมพันธ์ มากยิ่งขึ้น

4. แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของนักศึกษามีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในสถาบัน จากการศึกษพบว่า แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านความต้องการดำรงชีพ ด้านความต้องการความสัมพันธ์ และความต้องการการเติบโต ของนักศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในสถาบันโดยรวมและรายด้านคือ คณาจารย์ สถานที่ ชื่อเสียง หลักสูตร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดตามทฤษฎีการจูงใจของERG ของ Alderfer (Alderfer. 1972) ได้เสนอทฤษฎีที่มีการขยายทฤษฎีของ Maslow และ Herzberg โดยกล่าวว่า บุคคลจะมีความต้องการอยู่ 3 ประเภท คือ ความต้องการเพื่อความอยู่รอด (Existence need) เป็นความต้องการในระดับต่ำสุดและมีลักษณะเป็นรูปธรรมมากที่สุด ซึ่งเป็นความต้องการทางด้านภาพ และความต้องการความปลอดภัยตามทฤษฎีลำดับขั้นของความ ต้องการของ Maslow ความต้องการความสัมพันธ์ (Related needs : R) มีลักษณะเป็นรูปธรรมน้อยลง เป็นความต้องการมีสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลทางสังคม ซึ่งประกอบด้วยความต้องการด้านสังคม รวมกับความต้องการความปลอดภัย และความต้องการการยกย่องตามทฤษฎีลำดับความต้องการของ Maslow ความต้องการความเจริญก้าวหน้า (Growth needs : G) เป็นความต้องการในระดับสูงสุดตามทฤษฎีนี้ ประกอบด้วยความต้องการยกย่องรวมกับความต้องการประสบความสำเร็จตามทฤษฎี

ลำดับขั้นความต้องการของ Maslow ซึ่งเมื่อบุคคลได้รับการจูงใจ (Motivation) เป็นสิ่งเร้าและความพยายามที่จะตอบสนองความต้องการ หรือเป้าหมาย ส่วนความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นความพึงพอใจเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองแล้ว ดังนั้น การจูงใจจึงเป็นสิ่งเร้าเพื่อให้ได้ความพึงพอใจซึ่งเป็นผลลัพธ์ เมื่อเกิดขึ้นแล้วสามารถตอบสนองแรงจูงใจนั้นจะได้ผลลัพธ์ คือ ความพึงพอใจ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการศึกษาแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและความพึงพอใจในสถาบันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสุรินทร์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่าแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความต้องการดำรงชีพ ด้านความต้องการความสัมพันธ์ ด้านความต้องการเติบโต อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านความต้องการความสัมพันธ์ ด้านความต้องการเติบโต นักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมากกว่าด้านความต้องการดำรงชีพ ดังนั้นผู้บริหารสถาบันราชภัฏสุรินทร์ ควรรักษาระดับความสำคัญด้านความต้องการความสัมพันธ์ และด้านความต้องการเติบโต ไว้ ส่วนด้านกว่าด้านความต้องการดำรงชีพ ควรมีการวางแผนงาน ตลอดจนใช้หลักการจัดการเพื่อพัฒนาในด้านความต้องการดำรงชีพเพื่อให้นักศึกษาได้เกิดแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมากขึ้น

2. จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในสถาบัน ด้านคณาจารย์ อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะเรื่องคุณวุฒิและความรู้ความสามารถของคณาจารย์ และการให้ความรัก ความเมตตา และความปรารถนาดีต่อนักศึกษา เป็นสิ่งที่สถาบันควรดำรงรักษาไว้ แต่ก็ควรมีการปรับปรุงแก้ไขในเรื่องการเอาใจใส่ดูแลนักศึกษา เพราะเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งที่จะสร้างความพึงพอใจให้กับนักศึกษา และเรื่องพัฒนาการสอนของอาจารย์ ควรมีการปรับปรุงรูปแบบการสอนที่ทันสมัย การทำสื่อที่น่าสนใจ เพื่อจะได้ดึงดูดความสนใจของนักเรียนมากขึ้น

3. จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในสถาบัน ด้านสถานที่ในระดับมาก ทั้งนี้เรื่องที่ผู้วิจัยได้เสนอแนะให้ผู้บริหารควรปรับปรุงแก้ไข คืออุปกรณ์การเรียนการสอน ทางสถาบันควรมีการวางแผนการจัดการเรียนการสอนด้านอุปกรณ์ เครื่องไม้เครื่องมือให้พร้อมและเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน มีอุปกรณ์การสอนประกอบการบรรยายจะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจบทเรียนได้มากขึ้น ตลอดจนเห็นภาพลักษณ์ที่ชัดเจนขึ้น อันจะส่งผลที่เป็นประโยชน์ต่อสถาบันอีกด้วย

4. จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในสถาบัน ด้านชื่อเสียงในระดับมาก โดยเฉพาะเรื่องความมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันทั่วไป รวมทั้งการเป็นสถาบันของรัฐ การยอมรับผู้สำเร็จการศึกษาของสถาบัน โดยทั่วไปจากทั้งภาครัฐและเอกชน มีเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางด้านการศึกษาที่ทันสมัย มาตรฐานในการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่สถาบันควรรักษาระดับความสำคัญและถ้าสามารถพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นก็จะเป็นสิ่งที่ควรกระทำอย่างยิ่ง เพื่อให้สถาบันคงมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับตลอดไป

5. จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในสถาบัน ด้านหลักสูตรในระดับมาก เนื่องจากสถาบันมีหลักสูตรที่เปิดสอนหลากหลายและเป็นหลักสูตรที่ทันสมัยสอดคล้องกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ มีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจมาก ดังนั้นทางผู้บริหารควรรักษาระดับความสำคัญในแต่ละด้านของหลักสูตรไว้เป็นสิ่งสำคัญ

6. จากผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ด้านความต้องการดำรงชีพ อยู่ในระดับมาก ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้งานหรือหารายได้พิเศษได้จริง แต่นักศึกษาให้ความสำคัญในระดับมากแต่เป็นประเด็นที่อยู่ลำดับหลัง คือ ด้านการอาชีพทางการท่องเที่ยวมีความก้าวหน้ามั่นคง มีอาชีพรองรับในภาคเอกชน ประเด็นนี้ผู้เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนควรให้การสนับสนุน ตลอดจนให้ความสำคัญมากยิ่งขึ้น เช่นการให้ทุนการศึกษาในสาขานี้ หลังจากจบการศึกษามีการจัดหาอาชีพรองรับทั้งในภาครัฐและเอกชน

7. จากผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ด้านความต้องการความสัมพันธ์ อยู่ในระดับมาก แต่ประเด็นที่ผู้วิจัยเสนอแนะให้มีการแก้ไขคือ ทัศนคติของสถาบันเป็นที่ยอมรับของสังคม และสังคมยกย่องว่าบัณฑิตทางอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีบทบาทและหน้าที่ที่มีเกียรติ ซึ่งเป็นประเด็นที่ทำให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจอยู่ลำดับท้าย ดังนั้นเพื่อเพิ่มศักยภาพตลอดจนบทบาทและการสร้างชื่อเสียงให้กับบัณฑิตทางอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ภาครัฐและสถาบันการศึกษาควรร่วมมือกันอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือทางสถาบันผลิตบัณฑิตมาทางภาครัฐจัดการสนับสนุนด้านอาชีพ นอกจากนี้ประเทศไทยมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับทางด้านการท่องเที่ยวและเป็นการนำเงินตราเข้าสู่ประเทศปีละหลายร้อยล้านบาทจากความสำคัญตรงจุดนี้หากทางภาครัฐรู้จักให้ความสำคัญกับบัณฑิตทางอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เช่นการให้บัณฑิตทางอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจัดการด้านการพาเที่ยว แนะนำสถานที่ท่องเที่ยว ข้อมูลการท่องเที่ยวซึ่งเป็นเรื่องที่ทางบัณฑิตทางอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้ผ่านการเรียนรู้มาโดยตรง จะเป็นประโยชน์ต่อนักท่องเที่ยวมากกว่า อันจะนำซึ่งผลประโยชน์ของประเทศต่อไป

8. จากผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ด้านความต้องการเติบโต อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะเรื่องการเพิ่มพูนความรู้ทางด้านภาษาต่างประเทศ ซึ่งนักศึกษาให้ความสำคัญระดับต้น เนื่องจากประเด็นนี้ทำให้นักศึกษาให้ความสำคัญหรือแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพราะการได้รับความรู้ทางด้านภาษาต่างประเทศ ประเด็นนี้หากผู้บริหารเห็นความสำคัญอาจมีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรอินเตอร์ เพื่อสร้างระดับความสำคัญยิ่งขึ้น อันจะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและความพึงพอใจในสถาบันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันหรือมหาวิทยาลัยอื่นๆ หรือถ้าสามารถขยายพื้นที่ศึกษาไปทั่วประเทศได้ อาจทำให้พบข้อแตกต่างที่สำคัญต่อการศึกษาแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและความพึงพอใจในสถาบันของนักศึกษาระดับปริญญาตรีได้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัลยา วาณิชยปัญญา. (2545). *การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เจือจันทร์ จงสถิตอยู่. (2525). *แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับปริญญาตรี*. สารนิพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฉลองศรี พิมพ์สมพงษ์. (2542). *การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว* พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- นายศิลป์ เชี่ยวชาญพิพัฒน์ และคณะ. (2527). *การบริหาร* กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ซุดา จิตพิทักษ์. (2525). *พฤติกรรมศาสตร์เบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัทสารมวลชน จำกัด.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2528). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- ตุลา มหาพสุธานนท์. (2545) *หลักการจัดการ – หลักการบริหาร*. กรุงเทพฯ.
- ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ. อยู่ชยา. (2526). *เรียนเพื่ออะไร วิทยจารย์*. : หน้า 31 – 36.
- ทองวรรณ ศิริวรรณ. (2543). *แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์และการจัดการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว*. สารนิพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นันทา ศรีสงทรัพย์. (2545). *แรงจูงใจในการตัดสินใจศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิตยา วัฒนภรณ์. (2530). *เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิภา แก้วศรีงาม. (2527). *จิตวิทยาองค์การ*. กรุงเทพฯ : ภาคจิตวิทยา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บันลือ พฤษะวัน. (2534). *ความคิดเห็นในการเรียนการสอนวิชาบัญชีของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุวิริยาสาสน์
- ปฐม นิคมานนท์. (2528). *ปัจจัยในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- เปรมชัย สโรบล. (2543). มุลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รังรอง สีทองดี. (2535). แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโท ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ลิวรรณ ฤทธิภูมิใจสกุล. (2532). ความพึงพอใจของบุคลากรฝ่ายบริการที่มีต่อการจัดสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัยรามคำแหง. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิฑูรย์ อุปถัมภ์. (2530). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย. (2544). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. (2540). การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์. พิมพ์ครั้งที่ 9 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2539). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ : วิสิทธิ์พัฒนา.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2545). องค์การและการจัดการ. ฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ : บริษัทธรรมสาร จำกัด.
- สมจิตต์ สุวรรณทัศน์. (2526). จิตวิทยาการศึกษา. : กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สมชาย เจนจตุรงค์. (2542). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมรภูมิ ขวัญคุ้ม. (2530). ความพึงพอใจของบุคลากร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการจัดสวัสดิการภายในโรงเรียน. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2526). การปรับปรุงพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พระจันทร์.
- สุปัญญา ไชยชาญ. (2538). การบริหารการตลาด. กรุงเทพฯ : บริษัท พี.เอ.ลิฟวิ่ง จำกัด.

- สุรวีย์ เพียรเพชรเลิศ. (2543). *ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอน ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เสถียร เหลืองอร่าม. (2526). *การบริหาร*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เสนาะ ดิยาวี. (2543). *หลักการบริหาร*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อภิญา อังคสุภณ. (2545). *ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัทโรงพิมพ์นิยมกิจ (1994) จำกัด*. สารนิพนธ์ บขม. (การจัดการ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัมพิกา หล่อหลอม. (2546). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. สารนิพนธ์ บขม. (การจัดการ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อมรวดี จักรไพวงศ์. (2530). *ความรู้และพฤติกรรมการใช้แก๊สหุงต้มของแม่บ้านในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ บขม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อุมาพร รำน้อย. (2546). *ความพึงพอใจในหลักสูตรการศึกษาระดับบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต*. วิทยานิพนธ์ บขม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อุไรวรรณ วรรณศิลป์. (2540). *เหตุผลในการศึกษาต่อของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง*. สารนิพนธ์ บขม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Alderfer, clayton P. (1972). *Existence, Relatedness and Growth : Human Need in Organizational Setting*. New York : Free Press
- Cronbach, Lee Joseph (1970). *Essential of Psychological Testing*. 3rd ed. New York : Harper and Row Publishers.
- Good, Carter V. Z. (1973). *Dictionary of Education*. 3rd ed. New York : Mc Grew – Hill Book Company.
- Griffin , R.W. (1999). *Management*. 6 th Ed. USA. : Houghton Mifflin Company.
- Glueck , W.F. (1982). *Personnel : A Diagnostic Approach*.
- Maslow , A.H. (1954). *Motivation and Personality*. New York : Harper and Row. Publishers.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

ประวัติสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา (เพิ่มเติม)

ปรัชญาสถาบัน

ปณิธาน

สถาบันมุ่งเน้นรวมกันในการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ

ทรงปัญญา	มุ่งให้บัณฑิตมีความรอบรู้ ใฝ่รู้ มีทักษะความสามารถ มีวิจรรณญาณ และมีศักยภาพในการพัฒนากระบวนการคิดริเริ่มสร้างสรรค์
ศรัทธาธรรม	มุ่งให้บัณฑิตยึดมั่นในศาสนาธรรม มีคุณธรรมตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ และประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม
นำสังคม	มุ่งให้บัณฑิตมีจิตสำนึก มีส่วนร่วมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งในบทบาทผู้นำและผู้ตามมีความกล้าหาญในทางจริยธรรมที่จะนำชุมชนท้องถิ่นไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีกว่าโดยวิธีการแห่งสันติภาพ รู้จักประสานประโยชน์ รู้เท่าทันและเรียนรู้วิธีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เลื่อมใสศรัทธาในวิธีการแห่งประชาธิปไตยทั้งในรูปแบบ วิถีชีวิต และการปกครองอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

วิสัยทัศน์

สถาบันราชภัฏสวนสุนันทาจะเปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยของชุมชนเมือง (City University) ที่มีคุณภาพชั้นนำ เพื่อตอบสนองความต้องการของปวงชนและสังคม โดยมีวิสัยทัศน์ร่วมกันดังนี้

มหาวิทยาลัยคุณภาพชั้นนำ เพื่อความเป็นไทยของปวงชน

วัตถุประสงค์

สถาบันมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- 1.2.1 เพื่อให้ผู้จบการศึกษามีคุณภาพในฐานะของผู้ทรงปัญญา ศรัทธา

ธรรม นำสังคม

- 1.2.2 เพื่อให้ผู้จบการศึกษาสายครุศาสตร์มีคุณภาพได้มาตรฐานวิชาชีพครู
- 1.2.3 เพื่อเป็นแหล่งสร้างองค์ความรู้ ทั้งด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์และวิทยาศาสตร์

- 1.2.4 เพื่อเป็นแหล่งพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาสังคม
- 1.2.5 เพื่อเป็นแหล่งบริการวิชาการแก่สังคม
- 1.2.6 เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงยั่งยืนของวัฒนธรรมไทยเพื่อสังคมโลก
- 1.2.7 เพื่อเสริมสร้างความตระหนักในสิ่งแวดล้อมเพื่อดำรงชีวิตที่ยั่งยืน
- 1.2.8 เพื่อให้มีการบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพและรับผิดชอบต่อสังคม

พันธกิจ

สถาบันมีพันธกิจเพื่อมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่อสังคมดังต่อไปนี้

- 1. ผลิตบัณฑิตทุกสาขาตามความต้องการของสังคม
- 2. ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างมีคุณภาพ
- 3. สร้างองค์ความรู้เพื่อประโยชน์สุขของมวลมนุษย์
- 4. พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีโดยเชื่อมโยงภูมิปัญญาท้องถิ่นกับสากล
- 5. บริการความรู้และวิทยาการเพื่อความสันติและยั่งยืนของสังคม
- 6. อนุรักษ์และพัฒนาวัฒนธรรมไทยให้เอื้อต่อสังคมโลก
- 7. อนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมเพื่อคุณภาพชีวิตของทุกคน

นโยบายการประกันคุณภาพ

สถาบันได้สร้างความตระหนักและความเข้าใจในด้านคุณภาพ มีการเร่งรัดให้มีการจัดการคุณภาพ มีการวางแผนและนำเอาระบบ 5ส., ISO 9002, QCC, QA และ TAQ เข้ามาทดลองใช้ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540 โดยเฉพาะการปรับปรุงปัจจัยพื้นฐาน ที่จะสนับสนุนและส่งเสริมคุณภาพการเรียนการสอน งานวิจัย และการบริการวิชาการต่าง ๆ เพื่อให้เป็นที่พึงพอใจแก่ผู้รับบริการและผู้ให้บริการ ในการที่จะเข้าสู่การปรับปรุง ควบคุม การประเมิน การรับรอง และการประกันคุณภาพ คุณภาพการศึกษา โดยตั้งเป้าหมายในปีการศึกษา 2545 หน่วยงานต่าง ๆ ของสถาบันจะได้รับการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานตรวจสอบคุณภาพจากภายนอก (external auditor)

- 1. ให้บุคลากรทุกคนและทุกระดับมีส่วนร่วมในระบบคุณภาพ
- 2. ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพและตรงกับความต้องการของสังคม
- 3. ให้บริการที่มีคุณภาพตรงกับความต้องการและเป็นที่พึงพอใจของผู้ประกอบการ

4. บริหารจัดการด้วยการใช้คุณภาพ นำพัฒนาบุคลากรและการบริการอย่างต่อเนื่อง

นโยบายและจุดเน้น

แสวงหาความจริงด้วยการบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาสากล ให้เป็นองค์ความรู้เสริมสร้างภูมิปัญญาและคุณธรรม

ปฏิรูปการเรียนรู้ให้เกิดยุทธศาสตร์การสอนที่หลากหลาย พร้อมทั้งให้การแนะแนวและบริการที่ดีแก่นักศึกษา

เพิ่มศักยภาพของทรัพยากรบุคคล เพื่อการทำหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและให้ดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายเอื้ออาทรผู้อื่น

บริหารจัดการอย่างสำนึกในความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

1.3 การจัดการศึกษา

สถาบันราชภัฏสวนสุนันทาเป็นสถาบันราชภัฏแห่งแรก ที่สำนักส่งเสริมวิชาการ ได้รับ Certificate ISO 9001 : 2000 URS และ UKAS จัดการศึกษาโดยยึดปรัชญาการศึกษาที่ว่าเน้นผู้นำด้านคุณภาพการศึกษา วันนี้ เป็นผู้เรียน พรุ่งนี้ เป็นผู้นำ (Quality in Education : today's Learner

Tomorrow's Leader) ดังนี้

การรับนักศึกษา

สถาบันราชภัฏสวนสุนันทาได้กำหนดรับนักศึกษาเข้าศึกษาในสถาบันเป็น 3 ประเภท คือ

1. ประเภทการคัดเลือก แบ่งออกเป็น 3 ประเภท

1.1 โควตาความสามารถทางวิชาการ คัดเลือกและสรรหาให้นักเรียนที่เรียนดี ในทุกจังหวัด โดยไม่มีการสอบแต่ต้องอยู่ในเกณฑ์ที่ทางสถาบันกำหนด ซึ่งจะรับสมัครประมาณเดือน ตุลาคม – พฤศจิกายน ของทุกปี โดยผู้สมัครต้องมีผลการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – มัธยมศึกษาปีที่ 6 (รวม 5 ภาคการศึกษา) มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.5 ในหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี และ 2.75 ในหลักสูตรปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุปริญญา)

1.2 โควตาความสามารถพิเศษทางกีฬา / ดนตรี / นาฏศิลป์ คนดีของสังคม จัดสรรให้นักเรียนทั่วไป ถ้าเป็นความสามารถทางกีฬาต้องอยู่ในระดับเขต หรือนักกีฬาทิมชาติ ถ้าเป็นความสามารถทางดนตรี / นาฏศิลป์ ต้องมีความสามารถเฉพาะด้านอยู่ในเกณฑ์ที่ทางสถาบันกำหนด ซึ่งจะรับสมัครประมาณเดือน ตุลาคม – พฤศจิกายน ของทุกปี เช่นกัน

1.3 โควตาทุนการศึกษา (ทุนเพชรสวนสุนันทา) จัดสรรให้นักเรียนดีเด่นที่อยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร และจังหวัดในเขตปริมณฑล โดยไม่มีการสอบ แต่ต้องอยู่ในเกณฑ์ที่ทางสถาบันกำหนด โดยสถาบันฯ สนับสนุนให้มีเงินทุนเรียนบุคคลใดที่มีผลการเรียนในระดับดีตลอดในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก และได้ร่วมปฏิบัติงานกับสถาบันฯ ซึ่งจะได้รับสมัครประมาณเดือน ธันวาคม – มกราคมของทุกปี โดยผู้สมัครต้องมียผลการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – มัธยมศึกษาปีที่ 6 (รวม 5 ภาคการศึกษา) มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ไม่ต่ำกว่า 3.00

2. ประเภทการสอบ

2.1 ร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์

จะรับสมัครและจัดสอบตามประกาศของสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ซึ่งจะได้รับสมัครประมาณเดือน เมษายน ของทุกปี

2.2 ร่วมกับมหาวิทยาลัย

จะรับสมัครและจัดสอบตามประกาศของสำนักการอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัยในแต่ละปี มีกำหนดการโดยประมาณดังนี้

- 2.2.1 รับสมัครสอบปีละ 2 ครั้ง ประมาณเดือน กันยายน และเดือน มกราคมของทุกปี และสอบปีละ 2 ครั้ง ประมาณเดือน กันยายน – ตุลาคม และ กุมภาพันธ์ – มีนาคม ของทุกปี
- 2.2.2 รับสมัครเลือกโปรแกรม / แขนงวิชา / มหาวิทยาลัย ปีละ 1 ครั้ง ประมาณเดือนเมษายน ของทุกปี

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/๗๘๖๒

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ กรกฎาคม 2547

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน คณะศึกษาศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายวิรัตน์ บางเจริญทรัพย์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและความพึงพอใจในสถาบันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา” โดยมี อาจารย์พนิต กุลศิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและความพึงพอใจในสถาบันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ในระหว่างเดือน กรกฎาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายวิรัตน์ บางเจริญทรัพย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-5544548

ที่ ศธ 0519.12/๔๐๘๔

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/๒ กรกฎาคม 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณะคณบดีมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายวิรัต บางเจริญทรัพย์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “แรงงูใจในการเรียนโปรแกรมวิชา อดสาหกรรมท่องเที่ยวและความพึงพอใจในสถาบันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา” โดยมี อาจารย์พนิต กุลศิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูล เพื่อการวิจัย โดยขอให้นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จำนวน 300 คน ตอบแบบสอบถามแรงงูใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและความพึงพอใจในสถาบันของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายวิรัต บางเจริญทรัพย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 01-5544548

ภาคผนวก ค

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/๗๐๕๑

วันที่ 15 กรกฎาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นายวิรัตน์ บางเจริญทรัพย์ นิติระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและความพึงพอใจในสถาบันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา” โดยมี อาจารย์พนิต กุลศิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ อาจารย์ปัญญา มีถาวรกุล และ อาจารย์สุวรรณี ศรีวัฒนวงศ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและความพึงพอใจในสถาบันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้ นายวิรัตน์ บางเจริญทรัพย์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

/๗๗๕

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง

แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และความพึงพอใจในสถาบันของ
นักศึกษาระดับปริญญาตรีสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และความพึงพอใจในสถาบันของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา โดยคำถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ลักษณะของนักศึกษา

ส่วนที่ 2 แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจในสถาบัน

ส่วนที่ 1 ลักษณะของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าคำตอบแต่ละข้อ

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 18 ปี

() 19 – 21 ปี

() 22 – 24 ปี

() มากกว่า 24 ปี

3. ภูมิลำเนา

() กรุงเทพฯ ฯ

() ต่างจังหวัด

4. อาชีพของผู้ปกครอง

- () รับราชการ
 () พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 () พนักงานบริษัทเอกชน
 () ประกอบอาชีพส่วนตัว
 () อื่นๆ โปรดระบุ

5. ฐานะรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

- () ต่ำกว่า 5,000 บาท
 () 5,000 – 9,999 บาท
 () 10,000 – 14,999 บาท
 () 15,000 – 19,999 บาท
 () 20,000 บาท ขึ้นไป

ส่วนที่ 2 แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในแต่ละด้าน
 คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความในแบบสอบถามในแต่ละข้อ พร้อมทำเครื่องหมาย ✓ ตรง
 ระดับแรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของนักศึกษา

แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการดำรงชีพ					
1. อาชีพทางการท่องเที่ยวมีความก้าวหน้ามั่นคง					
2. มีอาชีพรองรับในภาคเอกชน					
3. เป็นวิชาชีพหารายได้พิเศษได้หลายทาง					
4. เลือกประกอบอาชีพอิสระได้ตามถนัดและพอใจ					
5. ความรู้ทางด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทำให้หางานง่าย					

แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6. วิชาชีพการท่องเที่ยวสร้างเสริมการดำรงชีพได้เป็นอย่างดี					
7. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสร้างฐานความเป็นอยู่ที่ดี					
ด้านความสัมพันธ์					
8. บัณฑิตทางการท่องเที่ยวเป็นที่ต้องการของสังคม					
9. บัณฑิตของสถาบันเป็นที่ยอมรับของสังคม					
10. มีโอกาสได้พบปะเจรจากับบุคคลต่างๆ ในสังคม					
11. การเรียนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี					
12. สังคมยกย่องว่าบัณฑิตทางอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีบทบาทและหน้าที่ที่มีเกียรติ					
13. สามารถเลื่อนสถานะภาพทางสังคมได้					
14. ความรู้ทางวิชาการสามารถช่วยเหลือชุมชนได้					
15. ทำให้มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ					
ด้านการเติบโต					
16. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสร้างฐานะความเป็นอยู่ที่ดี					
17. สังคมยกย่องบัณฑิตทางอุตสาหกรรมท่องเที่ยวว่ามีบทบาทและมีหน้าที่ที่มีเกียรติ					
18. มีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไป					
19. มีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว					
20. ความรู้ทางวิชาการสามารถช่วยเหลือชุมชนได้					
21. ทำให้มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ					
22. เพิ่มพูนความรู้ทางด้านภาษาต่างประเทศ					

แรงจูงใจในการเรียนโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
23. วิชาชีพทางการท่องเที่ยวทำให้หางานง่าย					
24. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสร้างความเจริญเติบโตให้แก่ตนเอง และประเทศชาติโดยรวม					

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจในสถาบันในแต่ละด้าน

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความในแบบสอบถามในแต่ละข้อ พร้อมทำเครื่องหมาย ✓ ตรง

ระดับความพึงพอใจของนักศึกษา

ความพึงพอใจในสถาบัน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านคณาจารย์					
1. คุณวุฒิและความรู้ความสามารถของคณาจารย์					
2. คณาจารย์เอาใจใส่ดูแลนักศึกษา					
3. คณาจารย์ให้ความเป็นกันเองกับนักศึกษา					
4. พัฒนาการสอนอยู่เสมอ					
5. ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา					
6. ให้คำอธิบาย คำแนะนำ คำปรึกษา ตลอดจนตอบข้อสงสัยได้อย่างชัดเจน					
7. เอาใจใส่จริงจังต่อการเรียน การสอน					
8. กระตุ้นให้นักศึกษาคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น					
9. ให้ความรัก ความเมตตา และความปรารถนาดีต่อนักศึกษา					
ด้านสถานที่					
10. สถานที่ตั้งของสถาบันสะดวกสบายในการเดินทางมาเรียน					
11. สถาบันมีพื้นที่กว้างขวาง สะดวกสบาย					
12. บรรยากาศในห้องเรียน					
13. อุปกรณ์การเรียนการสอน					
14. สภาวะแวดล้อมของสถาบัน					

ความพึงพอใจในสถาบัน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านชื่อเสียง					
15. ความมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันทั่วไป					
16. การเป็นสถานศึกษาของรัฐ					
17. การยอมรับผู้สำเร็จการศึกษาของสถาบัน โดยทั่วไปจากทั้งภาครัฐและเอกชน					
18. มีเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางด้านการศึกษาที่ทันสมัย					
19. มาตรฐานในการเรียนการสอน					
ด้านหลักสูตร					
20. เปิดสอนหลักสูตรตามความต้องการของนักศึกษา					
21. มีหลักสูตรที่ทันสมัยสอดคล้องกับเทคโนโลยีสมัยใหม่					
22. มีวิชาเลือกภาษาต่างประเทศเพิ่มอีก 1 วิชา นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น หรือภาษาฝรั่งเศส					
23. การอบรมมัคคุเทศน์ และการออกฝึกภาคสนามของหลักสูตรที่กำหนดไว้					
24. การฝึกงานภาคปฏิบัติ ก่อนจบการศึกษาหลักสูตรโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว					
25. การจัดหลักสูตรส่งเสริมความรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ					
26. หลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน					
27. หลักสูตรมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
28. หลักสูตรส่งเสริมผู้เรียนให้ภูมิใจในอาชีพ					
.....ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง.....					

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ	นาย วิรัตน์ บางเจริญทรัพย์
วัน เดือน ปีเกิด	2 เมษายน 2489
สถานที่เกิด	จังหวัด ตรัง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	286 ลาดพร้าว 109 บางกะปิ กทม. 10240
สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กทม.
ตำแหน่ง	อาจารย์ พิเศษ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2508	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนตรังวิทยา ตรัง
พ.ศ. 2510	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนอานวยศิลป์พระนคร กทม.
พ.ศ. 2514	บริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยหอการค้า กทม.
พ.ศ. 2547	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กทม.

